

Tosimies

Kristillinen miestenlehti

5/17 6,00 €

Suomi sydämessä

4

Tuhansien taulujen taidemaalari

12

Amarokilla jänkhälle

20

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10w
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Faktapro Oy/Petri Janas

► PAINO

Oy Arkmedia Ab
PL 180
65101 Vaasa

► ILMOITUSHINNAT 2017

(+ alv 24%)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 35 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 40 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Tosimiehen tiimi lähti koeajamaan Volkswagen Amarokia Pohjois-Norjan jylhiin maisemiin. © KP Juurikkala

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Suomi sydämessä
- 8 "Jumala auta minua"
- 10 Miestenaamu Lapualla
- 12 Tuhansien taulujen taidemaalari
- 14 Tosikuvat
- Blade Runner 2049
 - The Case for Christ
- 16 Pohjanmaan puusorvarit
- 18 Fredrik Ekholmin Israel-kronikka Syystapahtumia
- 20 Amarokilla jänkhälle
- 22 Pelastusarmeijan Joulupata
- 24 Tosimiehiä tapaamassa Valko-Venäjällä
- 26 DVD-elokuvia
- Fast & Furious 8
 - The Rally
- 28 Israel – maamiinojen maa
- 30 ICEJ NEWS
- 30 Lyhyestä virsi kaunis
- 31 Pohojamaan kautta...
- 32 Caravan 2017
- 34 Sydänääniä osa 5 Uskon teot
- 35 Tosimies lukee
- Ebenezer-koti – ensimmäiset 40 vuotta
 - Israel – Jumalan silmäterä, maailman silmätikku
 - Äijäruokaa
 - Taskurahalla maailman ympäri
 - Aivovoimaa
 - Kuinka vaeltaa Jumalan yliluonnollisessa voimassa
 - On aika rakentaa
 - Sodomasta pohjoiseen
- 38 Nissan Micra uudistui – ja ihan aikuisten oikeesti

▲ – UNESCO:n ratkaisut ovat täysi farsisi. Mutta enemmän olen huolissani siitä, kuinka monet länsimaat, sivistysvaltiot tukevat näitä päätöslausemia. Ja miksi? Poliittisista syistä tietenkin, toteaa Israelin suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg.

▲ Viestiviejien todistusvuorossa on tällä kertaa Reino Karjalainen.

▲ Vuonna 1946 Töysässä opettajaperheen nuorimmaksi pojaksi syntynyt Pauliukusti Haapanen on nykyisin pyhäjärveläinen kuvataiteilija.

▲ Volkswagen Amarok kiidatti Tosimiehen tiimiläisiä Norjassa.

Kiitollisella mielellä

Samalla kun itsenäisyyspäivä lähestyy ja 100 -vuotisjuhlavuosi huipentuu, on hyvä omistaa ajatuksia kaikelle, mistä saamme olla kiitollisia.

Uskoisin nuoremman polven ymmärtävän itsenäisyytemme merkityksen viimeistään käytyään katsomassa uusimman Tuntematon sotilas -elokuvan. Siinä missä Edvin Laineen mustavalkoversio saattaa nuorista tuntua liiankin historialliselta, uusi Aku Louhimiehen väriversio saa varmasti ymmärtämään sodissa taistelleiden miesten ja naisten antaman panoksen tärkeyden. Taistelu itsenäisyydestämme on ollut kovaa, eikä saavutettua olotilaa saa missään nimessä pitää itsestäänselvyytenä.

Mutta tietenkin on pakko myöntää, että kaikkien sotaveteraanien tekemien uhrausten lisäksi on maamme päällä ollut – ja toivottavasti säilyy jatkossakin – selvä Jumalan siunaus.

Oikeastaan vasta keskustellessani Israelin suurlähettilään Dov Segev-Steinbergin kanssa ja vertailllessamme kahta pientä maata ja niiden selviytymistarinoita, havahduin ajattelemaan, kuinka hyvin meillä todellakin asiat ovat.

Ainahan tietenkin löytyy jotakin valitettavaa, mutta kuinka usein se sittenkin on turhaa nurinaa.

Toivoa vain sopii, että osaisimme elää kansakuntana Jumalan mielen mukaisesti, emmekä menettäisi siunaavaa kättä maamme päältä turhien maallistumis- ja suvaitsevaisuushankkeiden takia.

Kimmo Janas

Dov Segev-Steinberg kertoo tunteneensa jo pikkupoikana vetoa Suomeen. Ja viime syksynä haave viimein toteutui hänen aloittaessaan Israelin suurlähettiläänä Helsingissä.

Kun Dov Segev-Steinberg tuli esittämään 1.9.2016 valtuuskirjansa presidentti Niinistölle, Presidentinlinnan edessä soitettiin Suomen ja Israelin kansallislaulut.

– Katsoin ylös taivaalle kyneleet silmissä ja ajattelin, mihin kahden holokaustista selviytyneen juutalaisen jälkeläinen onkaan edennyt. Palannut Eurooppaan, missä ei tarvitse kertoa ihmisille, mitä tapahtui juutalaisille sodan aikana. Ja saan edustaa itsenäistä Israelin valtiota. Paluu Eurooppaan merkitsee myös tietyn henkilökohtaisen ympyrän sulkeutumista, hän kertoo.

Segev-Steinbergin molemmat vanhemmat syntyivät Euroopassa – isä Puolassa ja äiti Unkarissa. He selviytyivät holokaustista teini-ikäisinä ja muuttivat Israeliin heti sen itsenäistyttyä.

Lappi kiehtoo

– Kun kasvoin 1960-luvun Israelissa, minulle ja monille ikätovereilleni nimi ”Suomi” oli paljon tutumpi kuin vaikkapa Ranska tai USA – ja ehkä erityisesti nimi ”Lappi”, suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg muistelee.

Hän kertoo kasvaneensa lastenkirjojen parissa. Erityisen vaikuttava oli ruotsalaisen naiskirjailijan ja valokuvaajan tekemä kirjasarja, joka kertoi lapsista eri puolilla maailmaa. Yksi kirja kertoi Noriko-sanista, Japanin työstä. Oli kirjat myös afrikkalaisesta pojasta ja israelilaisesta lapsesta.

– Mutta oli myös kirja Elle Karista, Lapin työstä. Siinä oli mustavalkoisia kuvia saamelais-työstä. Minusta se oli todella erikoista Tel Avivin rannoilla kasvaneena. Tyttö oli saamelaisvaatteissa, oli lunta, poroja,

Suomi sydämessä

saamelaiskota jne.

Lappi oli yhtä kuin Suomi. Tuon kirjan välityksellä israelilaiset lapset oppivat Lapista, poroista, saamelaisista, järvistä, saunasta jne.

– Ajattelin, että joku päivä minun pitää päästä tuonne. Se on tosi erilaista ja ainutlaatuista.

Ja täällä minä olen nyt, suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg toteaa hymyillen tyytyväisenä.

Israelilaiset ovat nyt löytämässä Suomen matkakohteena. Tällä hetkellä Lappi on todella suosittu israelilaisten matkailijoiden keskuudessa. Itse asiassa israelilaiset ovat toiseksi suurin ryhmä Lapissa kiinalaisten jälkeen.

– Olin viime joulukuussa 3 päivää Rovaniemellä ja olin todella haltioissani ja ymmärrän, mikä vetää israelilaisia sinne; lumi, revontulet jne. Ja kun he tulevat Lappiin, he pian löytävät myös Suomen muut osat. Meidän on nyt vain tartuttava tähän

tilaisuuteen, Segev-Steinberg kannustaa.

Israelilainen cowboy

Diplomaattiuransa alussa Dov Segev-Steinberg oli ensin muutaman vuoden kadettina, jonka jälkeen siirtyi politiikan tutkimuskeskukseen. Ensimmäinen ulkomainen komennuspaikka kadettina vuonna 1990 oli Teksas, jossa hän toimi mm. musiikinopettajana amerikanjuutalaisten lasten kesäleirillä neljänä kesänä.

– Opetin heille juutalaisia kansantansseja ja heprealaisia lauluja säestäen haitarilla. Olen opiskellut ja soittanut pianoa monia vuosia; jazzia, klassista jne., suurlähettiläs paljastaa.

Toiminta-alue käsitti Teksasin lisäksi New Meksikon, Arkansasin, Louisianan ja Oklahoman, jossa hän kierteli kertomassa juutalaisesta kulttuurista ja Is-

▲ Lähettilään tavoite on edistää suhteita niin poliittisella, taloudellisella kuin kulttuurisellakin tasolla. – Tahdon myös vahvistaa suhteita kohdemaan juutalaisyhteisöön samoin kuin kristilliseen yhteisöön, toteaa suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg.

raelista eri seurakunnissa ja eri tapahtumissa. – Teksasista sain siirron Kairoon 1993, jossa olin talousneuvonantajana kaksi vuotta. Se oli todella mielenkiintoista aikaa nähdä alueella tapahtuvia muutoksia. Vaikka emme ole aina olleet hyvissä väleissä keskenämme, voimme silti elää rauhassa rinta rinnan, Segev-Steinberg toteaa.

Elämme mielenkiintoista aikaa

– Moni piti minua hulluna hakiessani tänne, missä on lunta, kylmää ja pimeää suuren osan vuotta.

Olen syntynyt Tel Avivissa,

missä on todella kuumaa, ja useimmat ulkomaisista asemapaikoistani kuten Intia, Egypti, Etelä-Afrikka ja Qatar ovat olleet hyvin kuumia maita. Halusin edes kerran elämässäni kokea jotain erilaista. Minkälaista on asua Pohjois-Euroopassa, miltä lumi tuntuu, minkälaista on elää kylmässä. Millaista on kävellä metsissä. Katsoin kartasta, että Helsingissä on Israelin pohjoisin lähetystö, Dov Segev-Steinberg muistelee.

Toinen syy, oikeastaan pääsyy, liittyy politiikkaan. Hän alkoi tutkia maamme historiaa ja huomasi, kuinka paljon Suomella ja Israelilla on yhtäläisyyksiä.

– Tämä on todennäköisesti diplomaattiurani viimeinen maa, vietin jokin aika sitten 60-vuotispäivääni ja kello käy...

Hän kertoo halunneensa tulla maahan, jossa voi hyödyntää tietouttaan Lähi-Idästä, mutta myös oppia meidän kokemuksistamme. Miten tällainen pieni maa ja kansa selviytyy ja kukoistaa vastoin kaikkia todennäköisyyksiä ja jopa menestyy.

Uradiplomaatin ammatin yksi hyvä puoli on hänen mukaansa, että on koko ajan oppimispro-

sessissa.

– Aivan kuten vanhempani painottivat minulle ja veljilleni lapsina – opiskele ja kysele jatkuvasti, älä koskaan pidä mitään itsestään selvänä.

Suurlähettiläs kertoo tulleensa Suomeen ja Eurooppaan hyvin mielenkiintoiseen aikaan; on lisääntynyttä pakolaisvirtaa, on Brexit – maailmassa tapahtuu nyt paljon suuria muutoksia, joita on vaikea ennustaa.

– Vaikka tulenkin Pyhästä maasta, en ole profeetta, hän naurahtaa.

Kaapattuja organisaatioita

– Jo ensimmäinen pääministerimme Ben Gurion totesi, että YK on tärkeä kansainvälinen organisaatio, mutta se on täysin politisoitunut, Segev-Steinberg kertoo.

Niin YK:n yleiskokous kuin turvallisuusneuvostokin ovat tehneet lukemattomia päätöslauselmaa, jotka koskevat Israelia – aivan kuin ainoa ongelma maailmassa olisi Israel.

– Monet maat, joilla itsellään on vakavia ihmisoikeuspuutteita ja sananvapausongelmia,

vaikuttavat YK:n toimintaan. Aivan samoin on UNESCOssa, jonka pitäisi olla kulttuuriin ei politiikkaan kytketty organisaatio. UNESCO on itseasiassa hyvä esimerkki organisaatiosta, jonka ovat kaapanneet radikaalit elementit.

Vuoden kuluessa on julkaistu kaksi päätöslauselmaa, joista ensimmäisen mukaan juutalaisilla ei ole mitään tekemistä Jerusalemin pyhien paikkojen kanssa. Segev-Steinbergin mielestä on aivan sama kuin väitettäisiin, ettei kiinalaisilla ole mitään tekemistä Kiinan muurin kanssa tai egyptiläisillä pyramidien kanssa. Historiaa vääristellään ja kirjoitetaan kokonaan uusiksi.

– Kuka oikein perusti Jerusalemin aikoinaan Israelin pääkaupungiksi? Kuningas Daavid! Ja viimeisin päätöslauselma koski Hebronia. Hebron on muka vain muslimien pyhä paikka, eikä juutalaisilla tai kristityillä ole osaa eikä arpaa sinne, suurlähettiläs toteaa selvästi närkästyneenä.

Itse asiassa nämä päätöslauselmat eivät ole Israelin vastaisia vaan juutalaisuuden ja kristinuskon vastaisia. Ja ketkä

▲ – Olen hyvin toiveikas. Tulee varmasti päivä, jolloin Raamatun profetiat toteutuvat. On yksi profetia, jonka mukaan aseet taotaan auran teriksi. Se päivä tulee vielä, huomauttaa Segev-Steinberg.

kannattivat tätä päätöstä? Monet ei-muslimimaat... Tämä osoittaa hänen mielestään vallalla olevan tekopyhyden.

– UNESCO ratkaisut ovat täysi farssi. Mutta mikä ei ole farssi ja josta olen enemmän huolissani, on se kuinka monet länsimaat, sivistysvaltiot tukevat näitä päätöslausemia. Ja miksi? Poliittisista syistä tietenkin. Ja vielä enemmän ihmettelen valtioita, jotka ovat hiljaa – sillä se on myöntymisen merkki. Kun näkee jotain, joka on moraalitonta ja väärää, mutta pysyy vaii – se on huolestuttavaa.

Me olemme pettyneitä ja huolestuneita näiden maiden suhteen, Dov Segev-Steinberg huomauttaa.

Kristillistä anteliaisuutta

Suurlähettiläs Segev-Steinbergin isä syntyi Puolassa 1920-luvulla hyvin varakkaaseen juutalaisperheeseen. Isoisä oli viljakauppias ▶

ja omisti myllyjä Varsovan lähellä. Hän oli myös yksi sikäläisen juutalaisyhteisön johtajista.

– Eräänä aamuna eräs maanviljelijä, harras katolinen, tuli isoisäni ovelle kyyneleet silmissään. Hän totesi olevansa köyhä maanviljelijä ja hänen poikansa oli menossa naimisiin muutaman viikon kuluttua. Koska vuosi oli ollut huono, isällä ei ollut rahaa ostaa pojalleen edes pukua häihin. Hän pyysi lainaksi muutamaa zlotya, että saisi ostettua puvun pojalleen.

Isosä tuli kosketetuksi. Hän avasi piirongin laatikon, otti sieltä setelitukon ja antoi sen naapurilleen. Tämä pelästyi, että ei hän voi koskaan maksaa takaisin sellaista rahamäärää.

– Isoisäni sanoi, että hänellä on tarpeeksi rahaa, eikä hän voi syödä rahojaan. Hän käski naapurin ottaa rahat, hän ei haluaisi niitä takaisin. ”Osta perheellesi hääpuvut ja järjestä pojalleni parhaat mahdolliset häät kirkossasi. Nauti elämästäsi. Elämä on lyhyt.”

Isosä teki sen puhtaasti anteliaisuudesta ja lähimmäisenrakkaudesta. Hän oli erittäin avoin ja hyväsydäminen mies.

Kolme vuotta myöhemmin, syyskuussa 1939 syttyi sota ja natsit hyökkäsivät Puolaan. Ensimmäisiksi kohteiksi joutuivat juutalaisyhteisöjen johtajat ja vauraat jäsenet. Segev-Steinbergin isosä pakeni muutamiensa ystäviensä kanssa metsään ja onnistui piilotella siellä pari kuukautta, ennen kuin joutui kiinni. Miehet ammuttiin kaupungin torilla kaupunkilaisten silmien edessä.

– Isäni oli todistamassa oman isänsä surmaamista, Dov Segev-

Steinberg toteaa.

Juutalaiset vietiin joukkosiirroilla keskitys- ja kuolemanleirille. Yhtenä yönä Segev-Steinbergin isä ja neljä hänen sisarustaan pakenivat metsään. He piilottelivat päivisin metsässä ja kiersivät öisin maanviljelijöiden ovilla pyytämässä apua.

Yhtenä yönä isä sisaruksineen tuli edellä mainitun katolisen maanviljelijän ovelle anoen itkien häneltä apua. Tämä pyysi

heidät sisälle ja antoi heille ruokaa ja juomaa.

”Isänne ja hänen anteliaisuutensa takia katken teidät vaikka jäisin kiinni ja natsit tappaisivat minut ja perheeni. Nyt on minun vuoroni auttaa”.

Mies halasi heitä ja piilotti heitä 2,5 vuotta natseilta.

Sota päättyi lopulta ja he pakenivat Saksaan USA:n miehitysvyöhykkeelle. Ja jäivät odottamaan Israelin perustamista

Ja vielä lopuksi se valtiomiesten paikallinen kättelykuva...

muuttaakseen sinne.

– Kahden miehen anteliaisuuden ansiosta minä olen olemassa ja toimin tänä päivänä Israelin suurlähettiläänä Suomessa, Segev-Steinberg lausuu ylpeänä.

Miten kristityt voivat tukea Israelia?

Työskennellessään eri maissa suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg kertoo nähneensä paljon rakkautta kristittyjen yhteisöjen keskuudessa. Hän arvostaa sitä, eikä pidä sitä suinkaan itsestään selvänä.

Esimerkiksi Etelä-Afrikassa kristityt tajusivat, että auttaakseen Israelia pitää olla äänekkäämpiä.

– Ei pidä pelätä, sillä rakkauten osoittaminen Israelille on periaatteessa itsensä tukemista. Sillä ne jotka siunaavat Israelia, saavat itse siunauksen, hän huomauttaa ja ehdottaa: – Jatkakaa hyvää työtä, älkää pelätkö. Iloitkaa, laulakaa ja rukoilkaa jatkossakin äänekkäämmin. Älkää vaietko.

Toiseksi hän kannustaa hankkimaan mukaan nuoria.

– Koen, että saamme tukea todella monilta ihmisiltä Suomessa – he ovat rakastavia ja välittäviä, mutta mukaan pitäisi saada lisää nuoria. Heille pitää selostaa, mistä Israelissa on kyse ja miksi hyvät suhteet Israeliin ovat tärkeitä.

TERVEYSPROJEKTI Karpalo
– tähtää kokonaisvaltaiseen elämäntapamuutokseen

Terveysprojekti Karpalo ry -
www.terveysprojektikarpalo.fi

Ohjelman tarkoituksena on vähentää monia elämäntavoista johtuvia riskejä kuten ylipainoa, verenpainetta, korkeaa kolesterolia ja kohonneita sokeriarvoja. Peruskoulutus kestää neljä vuorokautta, jonka jälkeen osallistujat jatkavat ohjelmaa kotonaan viiden viikon ajan.

Tunnetko tarvetta muutokseen? Ota yhteyttä.

Terveysprojekti Karpalo ry - Arto Hyvönen
p. 040 581 6155

Tue Israelin luontoa ja kansaa

Jos ei nyt niin koska? Jos en minä niin kuka?

Keren Kajemot Finland (KKF) - 100 vuotta Suomessa

- Istuta puu Israeliin
- Tue ympäristöprojekteja
- Osallistu KKF:n ja Suomen 100-vuotisjuhlamatkaan Israeliin keväällä 2018
- Hanki Sininen Lipas eli aito "Pushke"
- Muista sinulle tärkeätä ihmistä merkitsemällä hänet Juutalaisen kansallisrahaston "Kultaiseen Kirjaan"

Lisätietoa toiminnastamme ja projekteistamme:
www.kkl.fi ja www.kkl.org.il

HALUATKO SÄÄSTÄÄ RAHAA?

Säästetään kaukolämpöä, käyttövettä, maakaasua, nestekaasua ja öljyä kiinteistöissä. Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

Patentoitu **AIDABLOW** -oviverhopuhallin

Patentoitu **OPTIMI** -kaukolämpökeskus

Patentoitu paineenleikkausventtiilitekniikka, jolla säästetään kaukolämpöä, käyttövettä, maakaasua, nestekaasua ja öljyä kiinteistöissä.

Lämmöntalteenottoprojektit (LTO) IV- ja jäähdytyspuolella sekä lämpöpumpputekniikka asuin-liike/logistiikka- ja teollisuuskohteisiin.

Ota yhteys teemme tarjouksen!
petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

Softatalo **AIDA Oy**

”Veri Jeesuksen meidät taivaaseen täältä murheiden maasta vie. Sana ilmoittaa aivan tarkalleen, että sinne vain yks on tie. Muuta tietä ei ole taivaaseen, ikivanha vain armontie on. Minut, myöskin se, kodin autuuteen kera uskovanjoukon vie.” Viestiveljien kansioista erään laulun ensimmäinen säkeistö.

Olen syntynyt perheeseen, jossa oli isä, äiti ja kaksi veljeä, sodan loppumisesta oli vajaa vuosi aikaa. Meidän kotimme oli pienellä kylällä Pieksämäen maalaiskunnassa. Lapsuudesta on ihan hyviä muistoja, elämä oli aika vaatimatonta aineellisesti, mutta niinhän se oli monella muullakin 1950-luvulla. Mutta kuitenkin ruokaa oli aina. Vaatteista äiti piti huolta, niitä kyllä paikattiin, reikiä ei saanut olla vaikka nykyään se näyttää olevan muotia. Leikkikalutkin tehtiin aika paljon itse. Äiti piti meille pojille komennon ja yritti opettaa elämisen tapoja, piti olla rehellinen eikä saanut kiroilla eikä muutenkaan käyttää sopimatonta kieltä. Välillä kylä saatiin tukkapölyä ja vähän vitsaakin, ei tosin kovin paljon, eipä ole jäänyt mitään traumoja, päinvastoin, hyvä kun pidettiin komentoa. Isän aika meni pelto- ja metsätöissä.

Meidän kylällä asui uskovainen perhe, he pitivät pyhäkoulu sunnuntaisin. Se kiersi aina talosta taloon, minäkin kävin siellä, oikeastaan siellä kävivät lähes kaikki kylän lapset. Näin jälkepäin ajateltuna sehän oli tosi tärkeää, aina sieltä jotain jäi lapsen mieleen itämää. Katekismuksessa kerrotaan, että Jumala antaa ihmiselle etsikkoaikoja, jolloin Hän erikoisesti vetää ihmistä puoleensa, useimmiten Jumala kutsuu meitä jo nuoruudessa, minäkin voin tunnistaa omalla kohdallani niitä kokeneeni.

”Jumala auta minua”

Äidilleni tuli Herää valvomaan -lehti, luin sitä aina joskus, sieltä koskettivat erikoisesti artikkelit, joissa käsiteltiin Jeesuksen toista tulemistä. Katselin taivaalle, tajusin että jos nyt Jeesus tulisi, en varmaan pääsisi mukaan. Se ahdisti, olinkohan ensimmäises- etsikkoajassa?

Kansakoulu kun oli käyty, täytyi ruveta töitä tekemään, kesällä peltotöitä ja talvella metsätöitä. Aika nuorena piti lähteä savotoille, ei sieltä kyliltä paljon lähdey kouluja jatkamaan. Saatiinhan sieltä kuitenkin omaa rahaa, muuten elämä oli tavallista nuorenmiehen elämää. Sisim-

mässäni kuitenkin oli tietoisuus Jumalan olemassaolosta, oli joskus Jumalan pelko. Välillä aina rukoilinkin, kun oli vaikeita hetkiä. Äiti opetti iltarukoukset, oli se jotenkin turvallisempaa ruveta nukkumaan. Olin siinä 22-vuotias, kun äiti sairastui syöpään, joka vei hänet enneaikaiseen kuolemaan. Äidin viimeiset sanat olivat: ”Jumala auta minua, Jumala auta minua”. Mietin mistä nuo sanat tulivat, kun äiti ei enää pitkään aikaan puhunut mitään. Surin kovasti äidin menetystä, mietin kyllä elämän tarkoitusta, olinko toisessa etsikkoajassa?

Minulla oli jo kuusitoistavuotiaana alkanut moottoripyöräharrastus. Se oli kyllä aivan ykkösasia, ja se oli aina päällimmäisenä, varsinkin poikamiehenä. Oikeastaan se harrastus on kulkenut mukanani koko elämäni ajan, ja kun täytin 70 vuotta, ajattelin että kai se nyt riittää. Oli sillä 20 vuotta taukoa, kun perheen kanssa liikuttiin autolla.

Sitten taas tuli ostettua moottoripyörä ja harrastus jatkui, tosin vähäisempänä. Yhdeksänkymmentäluvulla ajeltiin Gospel Riders -moottoripyöräkerhon mukana jonkin aikaa. Kyllä täytyy kiittää Jumalaa, että Hän varjeli varsinkin silloin nuorena, kun oli välillä vauhtia ja tiukkoja tilanteita.

Kun suru äidin kuolemasta alkoi hellittää, niin rupesivat taas taivasasiat jäämään taka-alalle. Siihen vaikutti ehkä myös se, kun olin muuttamassa kotoa pois. Olin hakenut metallikoneistajan kurssille Tampereelle, ja sain kutsun sinne, vuosi oli 1970. Oli se melkoinen muutos pikkukylän pojalle tulla isoon Kaupunkiin. Kurssilla olin yhdeksän kuukautta, sieltä Valmetille töihin, jossa olin 35 vuotta, yrityksen nimi vaihtui muutaman kerran, paikka pysyi samana. Elämä alkoi uudessa ympäristössä lähteä hiljalleen käyntiin, keväällä 1971 tavattiin vaimoni Riitan kanssa Tampereella tansseissa. Saman vuoden juhannuksena mentiin kihloihin, ja 1973 vietettiin häitä. Meille syntyi kaksi tytärtä, jotka elävät perheineen uskossa Jeesukseen, kiitos Jumalalle.

Elettiin vuotta 1980. Vaikka asiat olivat ihan muuten kunnossa, molemmilla oli työpaikat ja terveytänkin oli, kuitenkin tuntui, että jotain tästä puuttuu, mikä tarkoitus tällä elämällä on. Silloin oli voimakasta hengellistä liikehdintää, mm. Niilo Ylivainion kokouksista kirjoiteltiin lehdissä. Ne tekivät suuren vaikutuksen minuun, ajattelin että jospa alkaisinkin lukea Raamattua. Otin hyllystä vihki-Raamatun, jotenkin se jo tuntui käsissä niin Pyhäältä kirjalta, kuinka minä voin sitä alkaa lukea. Aloitin aivan alusta, ajattelin että luen sen kokonaan, vaikka en kaikkea ymmärtänyt, luin kuitenkin Vanhan testamentin läpi. Kaikki se mitä olin lukenut, teki minuun valtavan vaikutuksen, kuinka Jumala on Pyhä ja kuinka suuri Hän on. Hän joka on luonut kaikki ja pitää kaiken hallinnassaan, tuli aivan selväksi, tämä kaikki on totta. Se pisti hiljaiseksi ja nöyrälle paikalle, miten tästä eteenpäin, minähän olen syntinen ihminen. Nyt ei tarvinnut

epäillä, olinko etsikkoajassa.

Aloin myös käydä hengellisissä tilaisuuksissa, ne suorastaan imivät mukaansa. Raamatun lukeminen jatkui, siirryin Uuden testamentin puolelle. Sieltä alkoi hiljalleen avautua, kuka Jeesus on, ja mitä Hän on tehnyt Golgatan ristillä, sovittanut kaikkien synnit, siis minunkin. Koin aivan selvästi, minun olisi annettava elämäni kokonaan Jeesukselle. Alkoi sisäinen kamppailu, tietenkin siinä sielunvihollinen yritti lyödä kapuloita rattaisiin, mitä menetän, mitä muut sanovat mitä työkaverit ym. Tulin tilanteeseen, nyt on pakko tehdä päätös, rauhaa ei ollut, tuli ajatus, onko minulla voimaa elää uskovan elämää. Pyhä Henki avasi tärkeän paikan Raamatusta, ymmärrän sen näin jälkepäin. Luin Johanneksen evankeliumista, ensimmäinen luku jae 12. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä”. Tässä Jumala lupaa antaa voiman, eihän se olekaan minun yrittämisestä kiinni. Uskoin tähän sanaan, mielessäni sanoin Jeesukselle, tässä olen ilman ehtoja, ota minut ja anna minun syntini anteeksi. Sen jälkeen alkoi tapahtua. Tunsin, kuinka vapauduin taakoista, olin saanut kaikki anteeksi, Jeesuksen nimessä veressä, sain pe-

lastusvarmuuden. Nyt jos Jeesus tulisi, ei enää pelottaisi, voisin todeta, tule Herra Jeesus. Kaikki tämä on suurta Jumalan armoa, kuinka Hän sanansa kautta johdatti minut uskoon. Antoi Hän minulle kokemuksiakin, kuinka Hän vahvisti missä on pelastus. Työpaikalla kun kävelin tehtaan käytävää, kysyin mielessäni, että onko se Jeesuksen veri ainoa tie pelastukseen. Samassa meni niin kuin sähkövirta lävitseni, hämmästyin, toistin kysymyksen, sama toistui. Jatkoisin vielä muuttaman kerran, aina vastattiin, olin aivan ihmeissäni, kuinka Jumala vastasi kysymykseeni. Ei ollut enää epäselvää, missä on pelastus. Kiitos Jumalalle.

Vuosi oli joko 1991 tai 1992, olin Nokian kirkossa kun siellä järjestettiin niitä kuuluisia Nokian iltoja. Siellä eräs ihan tuntematon mies tuli luokseni ja sanoi: ”En tiedä kuinka suhtaudut, minulla olisi sinulle viesti.” Minä sanoin hänelle, kerro vaan, ymmärsin heti, nyt varmaan tulee profetiaa. Hän alkoi kertoa: ”Sinä tulet saamaan tehtävän, sinulla tulee olemaan paljon menemistä ja tulemista, jos nyt tietäisit, sinun olisi vaikea uskoa sitä.” Kyllä siinä tuli ajateltua mitä hän se voisi olla, aikaa meni, välillä se tuli aina mieleen. 1995 olimme vaimoni kanssa Ilmajoen avioiltoleirillä, siellä tutustuttiin Muhosten pariskuntaan,

Ristoon ja Elnaan. Risto kertoi, että Tampereella on perustettu laulukoulu Viestiveljet, joka laulaa vanhoja hengellisiä lauluja, voisitko sinäkin tulla mukaan. En heti osannut vastata, se jäi hautumaan. Jonkin ajan kuluttua taas Risto kysyi, että joko olisit valmis tulemaan. Lupasin lähteä yrittämään, vuosi oli 1995 syksy eli aika tarkasti 22 vuotta sitten.

Oli jo muutama vuosi mennyt Viestiveljissä, kun tuli mieleen se Nokian profetia. Silloin oikein hätkähdin, sehän on toteutunut, tämähän on juuri sitä, on menemistä ja tulemista. On ollut rikasta aikaa, kulkea reissuilla veljien kanssa, eri seurakunnissa, kauppakeskuksissa ja toreilla laulamassa. Tilaisuuksia on ollut paljon, sanaa on kuultu ja saatu yhdessä kasvaa Jumalan sanan tuntemissa.

Uskon alkuvuosina välillä tuli mieleen, että kuinka Jumala antoi juuri minulle armon tulla uskoon. Kotipuolellani käydessäni sain kuulla, että minun mummoni oli ollut elävässä uskossa ja oli rukoillut mm. hänen tulevien sukupolviensa puolesta. Minä en koskaan saanut tavata häntä, hän oli jo muuttanut Taivaan kotiin ennen minun syntymääni.

Kaikesta tästä mitä Jumala on elämässäni tehnyt, suuressa armossaan, kuuluu kiitos ja kunnia Hänelle.

JOULULAHJAONGELMIAKO?

MITÄPÄ JOS TILAISIT SUKUSI MIEHILLE TOSIMIEHEN, EUROOPAN VANHIMMAN KRISTILLISEN MIESTENLEHDEN?

TOSIMIES ON MIESTENLEHTI, MUTTA ILMAN NIITÄ PERINTEISIÄ TYTTÖJEN KUVIA. ELI SITÄ VOI HUOLETTA LUKEA NAISTENKIN LÄSNÄOLLESSA.

6 MIELENKIINTOISTA, VÄRIKÄSTÄ NUMEROA VUODESSA VAIN 35 EUROAA!

WWW.TOSIMIES-LEHTI.FI

Lähes 100 miestä oli Vanhassa Karhumäessä Lapualla jakamassa Sanaa puhein ja lauluin 30.9.2017. Pääpuhujina olivat Jussi Kosola Ylihärmän Kosolan kylästä ja Pekka Keltto Alahärmästä. Miesten aamun juontajana oli Kari Lahti ja uruissa Mikko Tienhaara. Lapuan Tuomiokirkkoseurakunta oli järjestäjänä.

On riemu kun saan tulla, Herra sun temppeleesi", kuului todella koskettavan voimakkaana, kun se laulettiin aluksi yhdessä. Pekka Keltto lauloi seuraavaksi muuttaman laulun, mm. Jaakko Löytyn Tuuli työntää kulkijaa ja Kahden maan kansalainen.

Tunnon tuskia ja synnin tuntoa

Jussi Kosola kertoi, että tänne ajoi nahkatakkinen rakkari Honda -moottoripyörällä ja yläasteen mukaisesti, ei ollut mikään hymypatsaan mukainen mätkki. Silloin rokki, moottoripyörät ja tyttölapsen veivät enemmän aikaa, kuin koulunkäynnit.

– Koulu oli silloin välttämätön paha ja siitä selvisin rimaa hippo. Tullessa nojailin moottoripyörään ja vetelin paperossia, ihmettelin, että mihinkähän sitä oli tullut tultua. Siihen käveli mies, osoittautui Rantalalan Onni, opettaja. Lykkäs kättä, minä oon Onni, kukas sinä sitten olet. Minä meni ihan takalukkoon. En ollut tottunut, että tällaista nahkatakki-pärinäpoikkaa tuollaiset opettajat tuolla lailla inhimillisesti kohtaavat. Siinä jotakin sydämeä suli heti. Onnihan oli sellainen opettaja, mistä ei ole muuta, kuin vain hyvää muisteltavaa.

Omalla kohdalla se oli varmaankin Jumalan vaikuttama. Oltiin jo eletty noin 30 vuotta, kun rokkibändin keikalla kul-

Miestenaamu Lapualla

jettiin, moottoripyörillä kaveritapahtumissa ja minä siellä rumpujen takana. Oli Pitkäperjantai ja meillä keikka Seinäjoella Moottorikerhon tapahtumassa.

Olen ollut aina uskonnollinen ja tämäkin paikka vaikutti niihin asioihin, kun se Jumalan pelko

oli olemassa, mutta yhtä minä en tuntenut, sitä että tänä päivänä saan tunnustaa Herrakseni Jeesusta Kristusta. Joka tapa- uksessa Pitkäperjantain iltana keikka sellaiseen paikkaan, jossa se toinen isäntä on varmaankin läsnä. Olin kovissa tunnon

tuskissa ja synnin tunnossa. Ei tämä ole oikein. Uskonnollinen ihminen ajattelee, kun pannaan vaakakuppiin vähän toistakin tavaraa, niin eiköhön se tästä tasoitu. Tuumasin, että menen kirkkoon aamulla. Siellähän minut sitten lopultakin pidätettiin.

Kirkkoherran ensimmäiset sanat olivat, että tällaisena päivänä jota vietetään Jeesuksen Ristin kuoleman muistoksi, niin kirkossakaan ei soiteta urkuja. Silloin kirkonpenkissä kutistui rokkibändin rumpali pienen kokoiseksi. Tajusin syntisyteni, mihin tämä elämä johtaa ja ne sanat pysäyttivät, ne sanat pysäyttivät minut.

Silloin tuli se muutos. Lähdin suullani tunnustamaan Jeesusta Kristusta Herrakseni. Tämä sakki tänään täällä on varmaan samaa mieltä, ja ollaan mietitty että kunnioittamani Malmivaaran virren sanoilla: "Päiväni rientää kohti loppuaan ja ilo maallinen on, kuin varjo vaan."

Soitin yhdelle miehelle pitkältä aikaa kysyä, mitä kuuluu? Nyt on sellainen tilanne, että tiimalasissa on hyvin vähän. Minä teen kuolemaa.

Jouduin kysymään, joko sinulla on sinun kaupat Jeesuksen kanssa kunnossa. Hän vastasi, että asiat on kunnossa. Se on ihan sama millaiset hautajaiset on ja millainen kirstu. Se on tärkeä mihin me menemme täältä. Pääsemmekö siihen taivaan iloon. Siihen ei ole annettu, kuin yksi tie Jeesus Kristus, muisteli Jussi Kosola.

Ja sitten veisattiin komiasti: "Ei mikään voi niin virvoittaa..."

▲ Jussi Kosola on monille tuttu lehdesämme julkaistuista pakinoistaan.

▼ Pekka Keltto on jäänyt eläkkeelle kehitysvammaisten papin virasta.

Miksi juuri minä?

Pekka Keltto on ollut virrenveisaamisen lahjasta kiitollinen jo niiden sisällönkin takia.

– Sillä on niin paljon käyttöä ja kaikki parhaat puheeni olen pitänyt huutamalla lujaa. Kun on saanut punnittua tiiviiksi laitetta kokemusta rukousta tai sanaa laulaa. Siinähän se on, kanttoritkin saavat soittaa aina samoja virsiä tai kappaleita, mihän pappien tarvitsisi keksiä aina jotain uutta. Varsinkaan, kun ei mitään uutta ole. Äsken, kiitos Jussi niistä sanoista. Siinä oli sitä paljon, mitä on palava julistus. Siinä oli paljon sitä.

Olen jäänyt eläkkeelle vuosi sitten kehitysvammaisten papin virasta. Sen 25-vuoden aikana jos jotain oppii, niin opin itseltäni sen, etten ymmärrä mitään. Minä en osaa mitään, mutta on tällaisia välineitä, joita Jumala voi käyttää ja Taivaan Isä tehdä työtänsä. Niitä on Raamatun kohdat, yksinkertaiset ja tutut. Niitä ovat yksinkertaiset tutut virret ja laulut. Niiden kanssa olen kiertänyt maakuntaa, vanhaa Vaasan läänin. Aina siinä on tunnetun olevansa itsekin hoidossa.

Jotenkin muistelen parikymmentä vuotta taaksepäin ajatelleni, että kyllä tuo Taivaan

Isä on suuri humoristi. Laittaa nyt meikäläisenkin tällaiseen vaativaan tehtävään tehdä ymmärrettäväksi sitä, mitä ei voi ymmärtää. Eihän näitä Jumalan töitä ja teitä voi ymmärtää. En minä ainakaan.

Tämä talo on tosiaankin lapsuuskotini lähin naapuri. Sen vuoksi täällä lapsena tuli käytyä ja tänne tuotiin. Pyhäaamuisin, kun oli talvikurssi menossa. En muista oliko Jussin aikana enää, sitä en muista mitään.

Joka pyhäaamu oli ympäristön lapsille pyhäkoulu. Silloin ennen kirkonmenoa, joka oli klo 10. Sitä piti milloin joku oppilas tai opettaja. En muista Onnin pitäneen yhtään, mutta muistan sen, kun Onni ihmetteli, kun poikien kaappien ovien pitäisi tehdä tuuman plootusta. Ei ne muutoin kestä. Tärkeitä asioita.

Miksi juuri minua on kuljettu tällä tavalla tässä asiassa ja tässä elämässä. Yksi lähtökohta oli Psalmista 100, kun tätä mietiskelin. Hän on meidät tehnyt, Hänen me olemme, Hänen laituksensa lampaat, Hän on meidät tähän elämään laittanut ja yksi tärkeimpiä Raamatun kohtia oli Jumala sinä olet minut luonut. Minä ole ihme, suuri ihme ja kiitän Sinua siitä. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, oli kaikki päivät jo luodut. Pieninkään luuni, kehitysvammatyössä geeni, ei ole Sinulta salassa. Sinä olet kanssani. Minun elämäni tässä maailmassa ei ole omani, ei ole äitini, ei ole isäni keksintö, vaan se on Luojan keksintö, pohdiskeli Pekka Keltto.

◀ Miestenaamun juontajana toimi Kari Lahti.

Hietalahti ja Pojat Oy

BETONIELEMENTIT

Funktionaalinen lääkärin vastaanotto Ostrobotnia Functionalia

☎ 0500 369 699
juhani.lehtonen@fimnet.fi

50 VUOTTA 1964-2014

VRK

VAASAN RAKENNUSKORJAUS OY / AB

VASA BYGGNADSREPARATION

Vöyrinkatu - Vörögatan 13, 65100 VAASA - VASA

TUHANSIEN TAULUJEN TAIDEMAALARI

Teksti: Ilkka Löytty

Kuvat: Pauliaukusti Haapanen

Vuonna 1946 Töysässä opettajaperheen nuorimmaksi pojaksi syntynyt Pauliaukusti Haapanen on nykyisin pyhäjärveläinen kuvataiteilija.

Pauliaukusti Haapanen ker-
too olevansa onnellinen
mies tällä hetkellä. Eniten
siihen on kuulemma vaikuttanut
elämänmuutos vuonna 1989.

– Kaikki on varmaankin alkanut siitä, kun äiti aloitti rukoilun sillä hetkellä, kun hän alkoi odottaa minua. Äiti jaksoi rukoilla 43 vuotta. Sitten lyötiin halolla päähän, tähtiä näkyi ja Jumala pelasti, Pauliaukusti muistelee.

Äiti oli juuri silloin Seinäjoen sairaalassa pienen aivoinfarktin takia. Poika soitti äidilleen, joka piti pienen paussin kesken puhelun ja huusi lujaa: ”Kiitos Jeesukselle”. Hän parani infarktistaan ja pääsi seuraavana päivänä kotiin. 98-vuotiaaksi asti elänyt

äiti oli kiitollinen elämänsä loppuun asti.

Rukousvastauksia riittää

Pauliaukusti Haapasen elämäkertakirjassa nousee yhtenä tärkeimpänä asiana miehen suhde rukoukseen.

– Olen huomannut, että kun olen rukoillut, niin Jumala onkin vastannut hyvin nopeasti. Hän vastaa minun persoonani mukaisesti, sillä minä olen usein hyvin nopea päätöksissäni. Olen yrittänyt vastata Jumalan kutsuihin ja tahtomisiin heti, kun tiedän sen tulleen Häneltä.

Jumala kutsuu meidät joskus meidän omasta mielestämme jopa ylivoimaisiin tehtäviin.

Pauliaukusti toteaa, että rajamailla on oltu montakin kertaa. Mutta hän on sen luonteinen, ettei voi eikä uskalla olla toteuttamatta sitä, mitä Jumala sanoo. Esimerkiksi hän mainitsee muuton Seinäjoelta Pyhäjärvelle takaisin.

– Nostin käteni pystyyn ja sanoin: ”Tapahtukoon Sinun tahtosi”, en uskaltanut olla lähtemättä.

Hän kertoo saaneensa rukousvastauksia aika usein. Niitä ei

välttämästi heti edes huomaa, mutta vähän ajan päästä tajuaa, että se olikin rukousvastaus.

– Siitä tulee sellainen automaattinen kiitosmieli välittömästi.

Jumala johdattaa niitä, jotka rukoilevat.

– Minusta on tärkeää vielä se, että me voimme rukoilla täsmärukouksia. Pikkulapsikin, jos siltä kysytään, niin sanoo mielellään, mitä haluaa. Sitä sitten annetaan. Näinhän se Jumalakin tekee.

Virheistä huolimatta rakastettu

Marketta ja Pauliaukusti Haapasella ei ole yhteisiä lapsia, mutta kaikki kymmenen lastenlasta ovat syntyneet heidän avioliittonsa aikana. Marketta on näin kaikkien oma ”Tössimummo”.

– Perhe on yksi tärkeimmistä asioista, mikä minulla on ilomistaa. Aikoinaan olin potkinut oman elämäni palapelin täysin hajalle. Uskoontulo muutti kaiken. Tänä päivänä olen kiitollinen siitä, Jumala on koonnut rikkimenneen elämäni, tuon ns. palapelini täydellisesti kokoon. Kaikki palaset ovat löytäneet

oman paikkansa, toteaa Pauliaukusti.

Marketan kanssa hän on saanut viettä yhteistä elämää kohta 28 vuotta. Kolmentoista vuoden aikana, muutettuaan Pyhäjärveltä Seinäjoelle, silloinen kotiseurakunta rakasti armossaan heidät molemmat tervehdyttävästi toimintakuntaan. Yhdessä he saivat palvelua monissa eri tehtävissä. Vuosia pariskunta piti esimerkiksi ”Nuorten Raamista”, ”Vanhusten päiväpiiriä” ja ”Päivärukoukokouksia”.

– Elämäni tekee erityisen rikkaaksi se, että minulla on neljä lasta ja kymmenen lastenlasta. Lapset ja lastenlapset ovat siunaus. Oma perhekkuntani on minulle suunnattoman tärkeä. Välit lapsiin ja heidän perheisiinsä ovat olleet aina moitteettomat. Olen saanut kokea läheisten taholta suurta anteeksiantoa. Tiedän, että minua rakastetaan monista tekemisistäni virheistäni huolimatta. Näin toimii armo käytännössä, Pauliaukusti tilittää.

Ei turhan tuputtaja

Pauliaukusti Haapanen on liikunnut Kristuksen joukoissa yli

rajojen. Se on hyvin mielenkiintoista ja ainoa hyvä tapa tänä päivänä hänen mielestään.

– Täytyy aina muistaa mitä Jeesus sanoi: ”Siitä teidät tunnetaan minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus”. Tämä on ollut minulla siitä lähtien, kun tulin uskoon ja avasin ensimmäisen kerran Raamatun, lähes 30 vuotta sitten. Avasin sen tästä kohdasta, ja Jumala jo silloin ilmoitti tuonne sisälle minulle: ”Sinä tulet joskus tekemään yhteistyötä yli rajojen.” Se on myös pitänyt paikkansa.

Haapanen myöntää, että sen lisäksi, että hän on taidemaalari, hänellä on myös evankelistan ja sielunhoitajan kutsu. Kun Haapasen muuttivat Seinäjoelta takaisin Pyhäjärvelle, niin entisiä oppilaita alkoi käydä keskustelemassa asioista ja rukoilemassa. Hyviä merkkejä on kuulemma seurannut jäljestäpäin.

– Syntyi hyviä ihmissuhteita. Ne saatiin Jumalalta. On turha lähteä omassa voimassa ja viisaudessa yrittämään mitään. Kyllä minä koen, että olen myös evankelista. En ole sellainen tuputtaja, mutta jos joku minulle vihjaisee, niin sitten tulee. Sitten tehdään peli selväksi.

Haapasen pariskunta on järjestänyt Pyhäjärvellä, muutettuaan Seinäjoelta sinne takaisin 3,5 vuotta sitten, joka keskiviikko yhteiden iltoja, jotka perustuvat evankeliumin levittämiseen ja Raamatun sanan opettamiseen. Näitä tilaisuuksia pidettiin myös useita vuosia ennen muuttoa Seinäjoelle. Puhujia on omasta, Haapasen ja heidän ystävien perustamasta yhteiskristillisestä Keitaasta sekä myös eri seurakunnista. Vieraana on ollut mm. Ilkka Puhakka ja useat Seinäjoen helluntaiseurakunnan pastorit. Tärkeää on, että puhuja puhuu Kristusta. Sitten on ollu isoja musiikkitapahtumia mm. Excetera kuoro.

Luomista vettä ja väriä yhdistellen

– Taiteilijauran alkukin liittyy jotenkin äitiini. Olin pitämässä yhtä näyttelyä Töysässä. Lehdistön edustaja kysyi vanhalta äidiltäni: ”Kuinka kauan tuo poikasi on maalannut?” Äitini vastasi, että aina se on sutannut, muis-

telee Pauliaukusti. – Eli se on lähtenyt aivan tuolta lapsesta. Olin opettajan poika ja oli mahdollisuus saada paperia ja väriä, niitä oli talossa aina. Myös isä oli taiteesta kiinnostunut. Hän maalasi kanssa jossain vaiheessa, mutta ei ammatikseen.

Haapasella oli siten heti alusta alkaen hyvät olosuhteet taiteen tekemiseen.

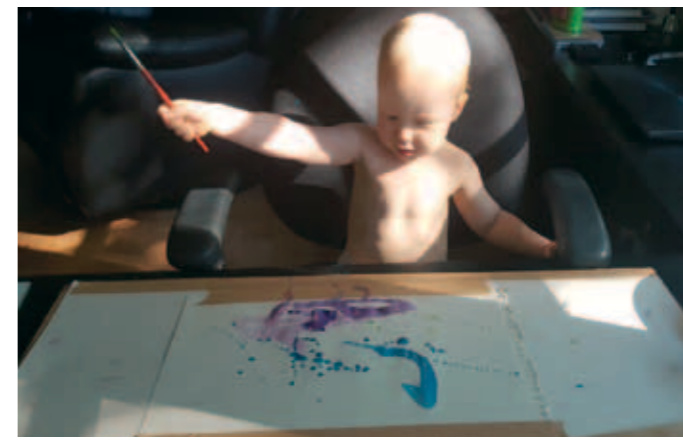
– Näin kymmenien vuosien jälkeen voin sanoa, että minua on aina kannustettu. Minä en ole koskaan saanut kotoa mitään negatiivista evästä, vaan kaikki on ollut positiivista.

Mutta minkälainen on se hetki, kun uskova taiteilija maalaa taulua? Se on Pauliaukustin mukaan työtä, niin kuin uskovaissella voi olla.

– Se lähentää tätä muuta elämää. Siihen kuuluu rukous, Jumala siunaa ja sitä kautta antaa myös elannon tekijälle. Kyllä siinä Jumalaa tarvitaan näissäkin asioissa, hän toteaa.

Pauliaukusti Haapanen muistuttaa, ettei akvarelleja tehdessä koskaan tiedä lopputulosta. Siinä on vettä ja väriä, ja ne aiheuttavat keskenään eri sävyjä, valumia ja niin sanottuja ”sattumiakin”. Ne pitää vaan käyttää hyväksi ja ymmärtää, että niitä tulee.

– Kun on kysymys vedestä ja

Voimia tilanteen mukaan

Jumala on antanut uuden liiton mukaan hyvin rakkaudelliset hyväksyvät ohjeet. Aina pitää kuitenkin luottaa siihen Armoon.

– Armo on asia, jonka kertonemisesta en halua koskaan luopua. Aina siihen puhuessaan päätyy, alkaisi sitten mistä Raamatun kohdasta hyvänsä. Olen joutunut aikaisemmin vuosien varrella yksin selvittämään tai kyselemään, minkä takia minä en saanut uskoontulon alkuvuosina armollisuutta, kun kaikki muut saivat? Minun puolestani rukoiltiin paljon, että kun tuo tulisi uskoon. Ja sitten kun se tuli, se ei ollutkaan hyvä. Mutta kyllä Jumala on niin armollinen, ettei minulla eikä sinulla ole syntiä, jota ei olisi annettu anteeksi.

Haapanen toivoo, ettei sortuisi koskaan pitämään itseään muita puhtaampana. Ylhäältä puhuminen koskee.

– On se ihmeellistä, kun Jumala on antanut uusia mahdollisuuksia. Olen aikoinani elänyt sellaista elämää, joka olisi lopunut hyvin pian, jos en olisi tullut uskoon. Uskossa ollessa olen sairastanut vakavan syövän, josta selvisin. Olen nyt tavallaan jo jatkoajalla. Se, jos mikä, on uusi mahdollisuus. Jumala antaa kyllä voimaa jokaiseen päivään.

– Ja vaikka olen läpeensä sairas mies, niin siitäkin huolimatta tuntuu siltä, että joka aamu on armo uus ja voima myös sen mukana.

Pauliaukusti myöntää luottavansa siihen, että voimat annetaan tilanteen mukaan.

– Niinkuin on päiväsi, niin on voimasi, iso totuus. Kyllähän se joskus tuntuu, että voisi helpomminkin eläkkeellä olla. Minulla on ollut mielenkiintoinen elämä, enkä tiedä miksi se vielä muuttuu. Elämä jatkuu, kunnes Taivaan koti hämmöttää. Kyllähän sitä tällä ikää välillä on taivaskaipua. Sellainen ihminen, joka ei ole löytänyt Kristusta, elää huolettomasti, mutta meillä on taas huoleton elämä sen takia, että meillä on tieto, mihin me olemme menossa. En jaksaisi millään vielä luovuttaa. Tällainen on onnellisen miehen tarina, Pauliaukusti hymähtää.

◀ Taiteilu jatkuu...

Blade Runner 2049

Kolmekymmentä vuotta ensimmäisen elokuvan tapahtumien jälkeen LAPD poliisi K (Ryan Gosling) saa selville kauan hautuneena olleen salaisuuden, joka saattaa syöstä viimeisetkin yhteiskunnan rippeet kaaokseen. K:n löytö johdattaa hänet etsimään Rick Deckardia (Harrison Ford), entistä LAPD:n blade runneria, joka on ollut kateissa viimeiset 30 vuotta.

Denis Villeneuven ohjaama ja alkuperäisen Blade Runnerin ohjaajan tuottama jatko-osa maala kauniilla kuvauksella, leikkauksella, musiikilla ja väreillä mahtavan teoksen. Se ylittää alkuperäisen vuonna 1982 ilmestyneen rinnalle tai jopa sen yli. Jatko-osaan on saatu enemmän syvyyttä ja kerroksia sekä juonenkäänteitä, jota ei edeltävässä elokuvassa ollut. Blade Runner 2049 toimii myös itsenäisenä elokuva, vaikka ei olisi nähnyt alkuperäistä elokuvaa.

Elokuva on elämys aisteille ja tunteille. Dystooppinen elokuva tuo kaiken synkkyyden, toivotomuuden ja nykyaikamme ahdistuksen keskelle myös toivoa. Toivoa siitä, mikä elämän ydin on eli toisistamme välittäminen.

Edellisen elokuvan tavoin se tutkii – Mitä tarkoittaa olla ih-

minen? Mikä loppujen lopuksi erottaa ihmiset androideista? "Jos ihmiset uneksivat lampaista, näkevätkö androidit unta sähkölampaista?" kuten Philip K. Dickin vuonna 1968 ilmestynyt tieteisromaani alkuperäisen nimen mukaisesti kysyy.

Elokuvan uskomattomasta musiikista vastaa elokuvamusikin veteraani Hans Zimmer.

Ryan Goslingin roolitus elokuvaan osuu loistavasti nappiin, Harrison Ford taas vahvana konkarina, jonka tarvitsee olla mukana vain tuomassa karismansa kohtauksiin. Myös nukkemaisilla kasvoilla siunattu kuubalainen Ana de Armas tuo hahmoonsa sopivasti lämpöä ilman liiallista siirappimaisuutta. Luvia esittävä Sylvia Hoeks ei jätä kylmäksi roolisuorituksellaan.

Pienessä sivuroolissa nähdään muun muassa kotimaan tähti-kaartiin lukeutuva Krista Kosonen, joka sanoo muutaman lauseen ihan omalla äidinkielellään.

Petri Janas

Blade Runner 2049

Käsikirjoitus: Hampton Fancher ja Michael Green
Ohjaus: Denis Villeneuve
Näyttelijät: Ryan Gosling, Harrison Ford, Ana de Armas, Sylvia Hoeks, Robin Wright, Mackenzie Davis, Carla Juri, Lennie James, Dave Bautista ja Jared Leto

The Case for Christ

Viime huhtikuussa ensi-iltansa USA:ssa saanut 'The Case for Christ' perustuu tositapahtumiin 1980-luvulla. Tarinan päähenkilö on kovaksi keitetty toimittaja, ateisti Lee Strobel, jonka palkintoja ansainneet tutkivat artikkelit ovat kiidättäneet miehen uransa huipulle Chicago Tribune -lehden lakiosaston toimittajaksi.

Asiat eivät kotona ole kuitenkaan aivan yhtä hyvällä mallilla. Vaimo Leslie on vastikään tullut uskoon, ja se koettelee yhteistä avio-onnea. Lee päättää käyttää tutkivan toimittajan kykyjään todistaakseen kristinuskon vääräksi ja pelastaakseen vaimonsa joutumasta kultin vietäväksi.

Metsästäessään uransa suurinta juttua Lee joutuu "yllättäen" kasvotusten odottamattomien tulosten kanssa, jotka kyseenalaistavat kaiken, mihin hän on uskonut.

Lähes kaksi vuotta kestäneen tutkinnan, asiantuntijoiden tapaamisten ja todistusaineiston punninnan jälkeen Lee tulee lopputulokseen, ateistina, että todisteiden vyöry osoittaa Jeesuksen Kristuksen todeksi ja hän päättää laittaa uskonsa Kristukseen.

Mm. Enkelin kosketus -sarjasta tunnetun Brian Birdin tekemä käsikirjoitus perustuu Lee Strobelin bestseller-romaaniiin (The Case for Christ), jota on taidettu myydä maailmalla jo yli 6 miljoonaa kappaletta.

Elokuva on saanut Yhdysvalloissa erittäin positiivisen vastaanoton, ja esimerkiksi Christianity Today -lehti on kehumut sitä yhdeksi koko kristillisen elokuvateollisuuden parhaimmaksi teokseksi. Eikä ihme, sen verran ammattitaitoisesti paketti on rakennettu. Pääosaa esittää televisiosarjasta 'Under the Dome' tuttu Mike Vogel. Mukaan on saatu myös huipputason näyttelijöitä kuten esimerkiksi Faye Dunaway ja Robert Forster.

Tänä päivänä Woodlands

Church -seurakunnan pastorina Teksasissa toimiva Lee Strobel on kiertänyt viimeiset 25 vuotta puhumassa ympäri USA:ta ja todistamassa Jeesuksesta. Hän on myös toiminut televisiossa 'Faith Under Fire' ohjelman isäntänä vuosia.

Ai niin, se koeteltu avio-onnikin palasi, ja Strobelit ovat olleet naimisissa jo yli 40 vuotta.

Kimmo Janas

The Case for Christ

Käsikirjoitus: Brian Bird
Ohjaus: Jon Gunn
Pääosissa: Mioke Vogel, Erika Christensen, Robert Forster, Faye Danaway, L. Scott Caldwell, Frankie Faison, Jordan Cox

Pohjanmaan puusorvarit

likka Löytty

Mielestämme puusorvaus on suomalaista käsityökulttuuria. Vaikka koulutusta ollaan vähentämässä, niin emme halua taitoa kuitenkaan kadottaa.

Meitä on muutamia erikäisiä naisia ja miehiä yhteisen harrastuksen piirissä. Olemme kiinnostuneita suomalaisille perinteisestä puutyöstä ja tarkemmin puusorvauksesta.

Sorvituotteitamme on ollut

esillä Seinäjoen Apila-pääkirjastossa, näyttelyitä on ollut myös kansalaisopiston kevätnäyttelyssä ja koko kesän sairaalamme Y-talon vitriinissä, josta kuvia. Näyttelyissä on käynyt paljon kiinnostuneita ihmisiä ja heidän palautteensa on ollut mieltä lämmittävää.

Kyseinen kokoelma muodostuu pääasiassa sorvatuista esineistä, joiden materiaaleina käytetyt lukuisat puulajit ovat lähes kaikki kotimaisia, kuten esimerkiksi koivu, mänty, visakoivu, haapa, raita, omenapuu, tuomi, pihlaja, tervaleppä, vaahtera, kataja ja jalava.

Sorvareitten opettajana on puuseppämestari Kari Kulmatorpi.

**ERIKOISHAMMASTEKNIKKO
SPECIALTANDTEKNIKER
TIMO NIEMINEN**

Vastaanotto:
Raastuvankatu 21b krs 4, Wasaborg Vaasa
Mottagning:
Rådhusgatan 21b vån 4, Wasaborg Vasa

30v.

- Korjaukset, pohjaukset — Reparationer, påfyllningar
- Uudet kokoproteesit — Nya helproteser

HAMMASTEKNIKKO OY Puh. **06-3226 300** Tel.
TANDTEKNIKER AB Betjäning även på svenska.

GNN
Good News Networking

MEILLÄ PALVELU PELAA!

RENKAAT, VANTEET,
ASENNUKSET,
PYÖRÄNSUUNTAUKSET,
RENGASHOTELLI

PALVELEVA RENGASTALO
LAPIN KUMI OY 70
ROVANIEMI | KEMINMAA | TORNIO | PELLO | SODANKYLÄ
www.lapinkumi.fi

ERILAINEN RENGASLIIKE
point S
OULU | JYVÄSKYLÄ | KUOPIO
www.erilainenrengasliike.fi

ER **EKSAKTI-RAKENNE OY**
Patomäentie 48, 15610 Lahti

- Rakennamme omakoti- ja rivitalot
- Avaimet käteen palvelu
- Remontit ja saneeraukset
- Rakennuspuusepän työt
- Kalusteasennukset
- Märkätila rakentaminen

Teemme kaikki rakennustyöt laadukkaasti, hyvällä viimeistelyllä. Tavoitteenamme on tyytyväinen asiakas.

KYSY TARJOUSTAMME
0400 887 331, kari.kankkunen@er.inet.

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka

Syystapahtumia

Monet ovat ilolla ihastelleet sitä suurta kunnioitusta, jota korkeat tahot Israelissa ovat osoittaneet kristityille. "Jotakin positiivista on tapahtumassa", ovat monet lausuneet minulle.

Lokakuun 15. päivänä järjestettiin Israelissa kristillinen mediakonferenssi, jonne oli kutsuttu kristillisiä medioita eri puolilta maailmaa. Pääministeri Benjamin Netanyahu kunnioitti tilaisuutta pitämällä lämminhenkisen puheen. Lisäksi hän vastaili kysymyksiin. Tämä on myös otettu huomioon kristillisissä TV-kanavoissa. Mainitsen muutaman lauseen pääministeri Netanyahu'n puheesta, josta näkee, että hän tietää kristittyjen olevan Israelin todellisia ystäviä.

"Haluan toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi Jerusalemiin, juutalaisen kansan ikuiseen, yhdistyneeseen pääkaupunkiin.

Te olette mukana, koska juhlimme 50 vuotta sitten tapahtunutta pyhän kaupungin vapautusta ja yhdistymistä; kaikkien ihmisten 50-vuotista uskonnollista vapautta. Tiedät sen, koska kun kuljet siellä täällä, menet pyhille paikoille, kirkkoihin, toiset menevät moskeijoihin ja, kuten näin huomaat, tämä on vapaa kaupunki.

Haluan myös, että tulette mukaan odottamaan sitä päivää, kun kaikkien maidenne suurlähetystöt muuttavat Jerusalemiin.

Israelilla ei ole parempia ystäviä koko maailmassa kuin kristityt yhteisöt eri puolilla maailmaa. Ja tarkoitan sitä todella. Israel on myös valtavalla alueella maa, jossa kristityt eivät ainoastaan selviydy, vaan he menestyvät."

Lisäksi pääministeri Netanyahu vastasi CBN News:n toimittajan Chris Mitchellin kysymyksiin,

joka mm. kommentoi sitä, että ihmiset eivät tiedä, miten Israel auttaa luonnonkatastrofeissa, maanjäristyksissä ym. Hän kysyi, miksi Israel kokee tarvetta auttaa ja viedä humanitaarista apua katastrofialueille, vaikka sillä itsellään on ongelmia.

Pääministeri Netanyahu'n vastaus:

"Koska me olemme kansakuntien valo. Se on uskomattoman profetian uskomaton toteutuminen ja tosiasia siitä, mitä Israel tekee. Olimme esimerkiksi Haitissa, Filippiineillä ja Meksikossa. Teidän olisi pitänyt kuulla, mitä meksikolaiset sanoivat Israelista. Puhuin jokin aika sitten Meksikon presidentin Pena Nieton kanssa, kun hän soitti minulle. Hän sanoi, että haluaa minun tietävän, kuinka kiitollisia meksikolaiset ovat. Ja jos olet nähnyt Meksikon mediassa, kuinka he rakastavat Israelia.

Missiomme Meksikossa oli viimeisin; menimme sinne ensimmäisinä ja lähdimme viimeisinä. Missiomme Nepalissa oli maailman toiseksi suurin. Ensimmäinen oli Intia; se on lähempänä

ja, kuten tiedätte, se on isompi maa. Mutta meidän missiomme oli maailman toiseksi suurin. Ja ihmiset sanovat, no, mitä te teette? Mitä saatte siitä? Ja vastaus on: emme saa siitä mitään. Me täytämme ainoastaan suurimmat arvomme: Israel on valo kansakunnille."

Tiedän, että Netanyahu on positiivinen kristittyjä kohtaan ja tiedän myös, että hänellä on ystävinä vaikutusvaltaisia kristittyjä. Toki Israelista löytyy myös ortodokseja, jotka eivät ole yhtä positiivisia Netanyahu'n tapaan. Mielestäni hän on Israelin johtaja, joka ymmärtää, mikä vaara piilee siinä, jos luovutetaan maata. Esimerkiksi Juudean ja Samarian alue (Länsiranta) ja Itä-Jerusalem. Se olisi yhtä väärin kuin silloin, kun Gaza annettiin pois vuonna 2005 rauhan vastineeksi. Miten kävi? He eivät voi neuvotella niiden kanssa, jotka toivovat Israelin tuhoa.

Myös Israelista löytyy poliitikkoja, jotka ovat valmiita luovuttamaan maata. Tämä on kuitenkin väärin myös poliittisesti ja turvallisuusnäkökulmasta katsot-

tuna. Maa kuuluu Herralle.

Viikonloppu Israelin merkeissä Seinäjoen seudulla

Olin tehnyt aloitteen järjestää kokoukset Israelin suurlähettilään kanssa Seinäjoella ja Lapualla lokakuun 20.-22. päivänä. Olen todella iloinen saamastamme hyvästä vastaanotosta Israelin virallisen edustajan, suurlähettiläs Dov Segev-Steinbergin kanssa.

Ilkka-lehti kirjoitti todella asiantuntevasti ja totuudenmukaisesti siltä osin, kuin juttuun mahtui. Etusivulla oli jopa suuri kuva suurlähettilästä, eli siitä tuli positiivinen pääuutinen.

Oli hyvä asia, että hän sai myös tavata kaupunginjohtajan sekä Etelä-Pohjanmaan kaupakamarin edustajan. Lisäksi kävimme EPTEK:lla, Etelä-Pohjanmaan terveysteknologian kehittämiskeskuksesta ja sen jälkeen tapasimme juhallisesti keskussairaalan johtoa. Kokoustaapaamiseen tuli ylilääkäri ja eri osastojen johtajia noin 10 henkilöä.

Mikä kunnianosoitus Israelia

kohtaan! Tarkoitus oli konkreettisesti luoda suhteita sairaalan ja Israelin vastaavien tahojen välille, kuten Haifassa sijaitsevan Rambam yliopistollisen sairaalan ja sen erityisosastojen välille, traumakeskuksen, maanalaisen sairaalan ym. paikkojen välille, joissa Israel on edelläkävijänä. Keväälle on jo suunnitteilla viikon matka, joka on suurimmaksi osaksi opinto/tutustumismatka.

Tämä oli lähes uskomaton kytkentä, jonka avulla saimme levittää tietoutta. Tämän Israel-rakkaus saa aikaiseksi. Kiitän Jumalaa tästä yhteistyöstä, joka on kukoistamassa.

Kokoukset, joissa Lapuan ja Seinäjoen seurakunnat isännöivät olivat todella hyviä ja juhla-illaisia. Lapuan kokouksessa oli kaupunginjohtaja Ahti Latvala mukana kokouksessa ja toi kaupungin tervehdysten. Suurlähettiläs toi minun tervehdyseni jälkeen esille ajankohtaista sanomaa mm. siitä, että nyt on 100 vuotta Balfourin julistuksesta ja 50 vuotta Jerusalemin yhdistymisestä. Suurlähettilään oma henkilökohtainen todistus oli koskettava.

Olimme kaikki kiitollisin ja tyytyväisin mielin hedelmällisen viikonlopon jälkeen.

The Holyland Experience

Olin hiljattain lomamatkalla Floridassa, eli saavuimme matkalta vain pari päivää ennen Seinäjoen vierailua suurlähettilään kanssa. Vietimme vaimoni kanssa viikon Orlandon läheisyydessä, aivan Disneylandin vieressä. Emme kuitenkaan käyneet siellä tällä kertaa. Sen sijaan kävimme kolmannen kerran paikassa nimeltä "the Holyland Experience". Se on paikka, joka osittain vie vieraat Raamatun aikaan sekä Israeliin. Käytössä on huipputeknologiaa. Henkilökunta oli kohtelias ja tervehti vieraita sanomalla "shalom". He olivat myös pukeutuneet samalla tavalla kuin israelilaiset 2000 vuotta sitten. Alue on suuri ja ainutlaatuinen. Kaikki kävelyalueet ja portaat on maalattu kullan/kuparin väriseksi. Jopa WC-tiloissa hanat ym. ovat kullan väriset. Joka paikka on maalattu sillä tavalla. Joka paikassa on kaiuttimia, joista tulee

Seinäjoen helluntaikirkossa lääkäri Ismo Anttila (vas.), suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg, Ismo Anttilan vaimo, Seinäjoen Helluntaiseurakunnan pastori Markku Tuppurainen, Kerstin ja minä.

rauhallista, hengellistä ylistysmusiikkia. Alueen reuna-alueilla on kauniita istutuksia, kasveja ja pensaita, joihin on piilotettu kaiuttimia. Tämä saa vieraat kokemaan rauhaa ja jotakin taivaallista. Siksi on nautinto vietää paikassa vaikka koko päivä. Alueella on n. 35 rakennusta, myymälöitä ja ravintoloita.

Yhdessä rakennuksessa esitetään Raamatun syntymä ja myös se, miten kirjan painamista vastustettiin. Kirjapaino jopa poltettiin. Vieraat käyvät n. tunnin vaellusmatkalle kronologisesti vuosilukujen mukaan huoneesta huoneeseen, joita on 15. Jokaisessa huoneessa on pieni esitys ja kun kertomus on loppu, avautuu seuraava huone. Tässä Raamattu-museossa esitetään myös, millaista vastustusta on ol-

lut Raamatun syntymää kohtaan. Alueella on myös samanlainen puutarhahauta kuin missä Jeesus oli, "Hän on ylösnoussut". Lisäksi löytyy mini-Jerusalem, eli pienoismalli Jerusalemita; samanlainen kuin 2000 vuotta sitten. Sieltä löytyy temppelit, muurit ja sen aikaiset talot.

Ohjelmaa on koko päivän ja se alkaa avoimella esiintymisalueella ylistyshetkellä, jota johtaa henkilökunnan laulaja. Monissa alueella olevissa auditorioissa ja esiintymispaikoissa esitetään raamatullisia kertomuksia elävästi ja taidokkaasti. Suurin auditorio on pyöreä, iso rakennus, johon mahtuu 2000 ihmistä, "Church of all Nations", eli kaikkien kansakuntien kirkko. Siellä oli päivän aikana n. 4 esiintymistä, joita johtivat taitavat

artistit. Esiintymislavalla on eri näyttämöitä, kuten teatterissa. Lisäksi alueella on muutamia pienempiä auditorioita, joissa on myös ohjelmaa.

Me näimme viimeksi "Tuhlaajapojan", Luukas 15 (kesto 45 min). Sanoman ydin oli Isän/Jeesuksen ehdoton rakkaus poikaa kohtaan. Toinen esitys oli Jeesuksen kärsimys ristillä sekä ylösnousemus todella vaikuttavalla tavalla (kesto 40 min). Muita aiheita lisäksi "Rakkaus ei koskaan häviä", Jeesuksen elämä; sairaiden paraneminen ym.

Paikka on TBN, Trinity Broadcast Networkin omistuksessa. Se on ehkä suurin ja vanhin kristillinen TV-kanava. Tämä on varteenotettava käyntipaikka Orlandossa, kun käyt Floridassa. www.holylandexperience.com

Amarokilla jänkhälle

Teksti: Teemu Nyssönen
Kuvat: KP Juurikkala

25 vuotta sitten kaverukset Risto Hirvonen ja Kari-Pekka Juurikkala päättivät lähteä Lappiin. Reissusta tuli perinne ja nyt neljännos vuosisatana myöhemmin Pohjoisessa on tullut käytyä joka vuosi. Välillä kahdestaan, välillä isommalla porukalla. Tämän vuoden juhla-reissulle saatiin testiin Volkswagen Amarok.

Testasimme Volkswagen Amarokia Norjan tunturistossa. Amarok tarjoaa miellyttävän pehmeän ajonautinnon niin maantiellä kuin soratielläkin.

Ensimmäisen kerran kaasua painaessa nousee pieni ihmetys

suupielille: "No mutta tähän lähtee yllättävän hyvin." Amarokin 3,0 litran turbodiesel ja 165 kW:n tehot sopivat tähän autoon erinomaisesti. 2470 kiloa liikaahtaa yllättävänkin jouhevasti nolasta 100 km/h vauhtiin eikä perässä vedettävä asuntovaunukaan hidasta vauhtia jyrkemmässäkään Norjan vuoriston ylämäessä.

Maantieajossa Amarok on erinomainen. Pehmeä kulku, hiljainen ääni ja voimakkaalta tuntuva ajo-ominaisuus tekevät ajamisesta nautintoa. Ohitussissakaan ei tarvitse jännittää, etenkin kun laittaa sporttivaihteen päälle. Rallivaihteet (eli manuaaliset rattivaihteet) ovat myös hauska lisäominaisuus, josta saa entisestään helpotusta niin ohituksiin kuin maastossakin ajamiseen.

Kuoppaisessa maastossa Amarokia on varsin helppo ja pehmeä ajaa. Neliveto vetää vaivattomasti ja rallivaihteet helpottavat raskaammassakin mudassa ryömimistä. Vaikeimpaan maastoon Amarok ei kuitenkaan sovellu suhteellisen matalan maavaransa johdosta.

Testaamamme Amarokin Highline Chrome sisätilat ovat varsin mukavat. Nahkapenkit ovat normaalia laadukkaammat ja nahka sopii tähän autoon hyvin myös sen vuoksi, että niitä on helpompi pitää puhtaina. Äänentoisto on hyvä ja puhdas. Takapenkki voisi olla kuitenkin isompi, sillä yli 182-senttisellä kaverilla polvet osuvat etupenkkiin. USB-paikkoja autossa oli vain yksi, mikä oli selkeä ihmetyksen aihe varsinkin, kun samaan aikaan 12 voltin tupakansytytin paikkoja on 5 kappaletta (joista yksi on lavalla). Lavalla on riittävästi remmipaikkoja, joilla saa tavarat taatusti kiinni. Auto on muotoiltu siten, että tuuli ei puhalla lavalle juuri lainkaan.

Amarokia testatessa tulee lopulta mieleen: "Kenelle tämä 77 000 euron auto on tehty." Tämä on tuskin paras vaihtoehto rakennusammattilaiselle tai vastaavalle työmiehelle rajallisen säilytystilan ja avolavan vuoksi. Varsinainen maastoautoakaan tämä ei ole pienen maavaransa johdosta. Hinta-hyöty -suhde ei ole tässä autossa korkein mahdollinen,

Amarok DC Highline 3,0 TDI 165 kW Autom.

Moottori 3.0 l 165 kW/224 hv
CO2 päästöt 204 g/km
EU-yhdistetty 7.8 l/100 km
EU-kaupunki 8.6 l/100 km
EU-maantie 7.3 l/100 km

vaikka "hyötyautosta" onkin kysymys. Mieleen tulee, että tämä on ehkä tarkoitettu enemmänkin lava-autoista filisteleville maantiecawboyille. Tämän testin jälkeen on kuitenkin selkeää, että tämä on erinomainen lava-auto.

Plussat

- Pehmeä ja vahva ajo-ominaisuus
- Hiljainen ääni isosta koneesta ja väänöstä huolimatta
- Lavalla remmipaikkoja
- Nahkapenkit
- Hyvin toimiva neliveto
- Rallivaihteet
- Yllättävän pieni kulutus, vaikka perässä olisi asuntovaunu (noin 11-12 l/100km asuntovaunu perässä)

Miinukset

- USB-paikkoja on vain yksi. 12 voltin tupakansytytin paikkoja on sen sijaan viisi kappaletta, joista yksi lavalla
- Hinta suhteutettuna
- Pieni takapenkki

Pelastusarmeijan Joulupata

Pelastusarmeijan Joulupadan anti on ollut jo toistasataa vuotta meidän suomalaisten ilona.

- Pelastusarmeija on tunnettu toimija
- tekee mitä lupaa
- keräyskustannukset ovat todella pienet, alle 5 %. Suurin osa niistä menee jätemaksuihin
- padoille toivotaan tuotteita, jotka ovat ehjiä ja toimintakuntoisia.
- meillä kaikilla on mahdollisuus auttaa lähimmäistä
- parempaa joululahjaa on vaikea löytää.

Joulumieltä löytyy

Yrittäjä Vesa Rauttu on ollut pyyteettömästi organisoimassa Keski-Uudellamaalla Joulupatojen käyttöä. Hän on ottanut ohjenuorakseen, että kun on rehdisti hengellisistä asioista kysymys ja

apua pyydetään, niin sellaista estettä ei voi tulla, että kieltäydään. Kertomalla Pelastusarmeijan tekemästä sosiaalisesta työstä Vesa sai paikalliset Lions-klubilaiset innostumaan asiasta. Järvenpään kaduille padat ilmestyivät 1995, sitä seuraavina vuosina myös laajemmin Keski-Uudellemaalle. Koko tämän ajan on Vesa Rauttu toiminut Lionsien Joulupata-koordinaattorina. Ihmisten organisoiminen padalle ei ole kovinkaan haasteellista. Hyvä sanoma on kiertänyt patavahdilta toiselle ja joulumieltä löytyy. Vesa kokee saaneensa tämän palvelutehtävän Herralta.

– Siksi minun on turha edes miettiä, onko aikaa tai onko siitä vaivaa. Sillä, mitä jos minulla olisi elämässäni paha tilanne ja rukoilisin apua ja vastauksena tulisi: "Ei minulla ole nyt tällaiseen aikaa".

Vesa on toiminut itse myös patavahtina. Se on erittäin pal-
kitsevaa. Lahjoittajien silmistä heijastuu hyvän olon tunnetta,

onnellisuutta ja auttamisen iloa. Ihminen pitää kohdata oikealla tavalla. Eryyksen koskettavana Vesalle on jäänyt mieleen, kun hän eräänä vuonna oli jakamassa padalle tullutt ruoka-apua paikallaoleville.

– Se oli sydäntä sykkähdyttävä kokemus. Siinä täytyy olla nöyrä. Sellaiseen tilanteeseen ei voi mennä rinta rottingilla, että: "Minä autan". Sillä minä en auta, vaan Hän auttaa. Ilman rukousta ei elämästä tulisi yhtään mitään.

Merkitystä myös henkisesti

Seinäjoen seurakunnan diakoniatyö on mukana Pelastusarmeijan Joulupatakeräyksessä.

Diakonijaohtaja Otto Savolainen näkee joulupatakeräyksessä mukana olemisen "hyvän ketjuun" liittymisenä ja myös toisin päin joulupatakeräys toteuttaa hyvällä tavalla kristillisestä ihmiskäsityksestä nousevaa ajatusta ja toimintatapaa: "Tee itsellesi, niin kuin toivoisit sinulle tehtävän."

Savolainen jatkaa: – Kuka tahansa meistä voisi olla tiettyssä elämäntilanteessa siinä tilanteessa, että tarvitsee lähimmäisen tukea ja apua. Diakoniatyö iloitsee mahdollisuudesta olla mukana toteuttamassa tämän vuoden joulupatakeräystä ja ottaa kiitoksella vastaan keräyksestä saadun tuoton.

Savolainen toteaa, että monien diakoniatyössä olevien ihmisten

▲ Diakonijaohtaja Otto Savolainen.

arjessa pienelläkin lahjoitetulla vastaantulolla on merkittävä vaikutus henkisesti. Se kertoo siitä, että kaikista vaikeuksista huolimatta on aina toivoa ja valoa, josta joulun sanomakin syvimiltään ennen kaikkea kertoo.

– Vastasyntyvä Jeesus -lapsi on Joulun Herra ja Hänen valonsa loistaa myös ennen kaikkea auttavien lähimmäisten kautta. Ja toisin päin kärsivässä lähimmäisessä voimme aina samalla kohdata kärsivän Kristuksen.

Joulupata on Joupin Citymarketissa 18-23.12.2017 klo 12-18 Seinäjoella.

Terveisin,
joulupataavabi Iikka Löytty

KIITOS AVUSTASI.
JOULUPATA.FI

NIIN KUIN YLEISHAPPO

Evoluutio-opetus horjuttaa Raamatun arvovaltaa ja toimii näin kuin yleishappona, joka syövyttää useimpien kristittyjen uskoa. Luottamuksen puute Raamattuun on kristittyjen nuorten kaikkein yleisimmin mainitsema syy uskosta luopumiseen.

Vastaavasti useimmat eivät ole koskaan kuulleet siitä nykyaikana saatavilla olevasta valtavasta määrästä todisteita, jotka tukevat Raamatun ilmoitusta luomisesta. *Luomisen*-tiedelehdi voi auttaa juuri tässä. Se on kuin vahva suoja-aine, joka kumoaa ja estää evoluution syövyttävän vaikutuksen jatkossakin.

Sen upeasti kuvitetut, värilliset sivut tekevät siitä julkaisun, jota ihmiset haluavat lukea. Onko Sinun tuttavapiirissäsi nuoria, joiden usko on evoluution vuoksi koetuksella? Ostaisitko heille lahjaksi palan Totuutta? Tilaukset: kauppa.luominen.fi

On aika rakentaa Fredrik Ekholm

32€

Vaasalaisen rakentajan ihmeellinen elämäntehtävä.

Näky, uskollisuus, johdatus... Kirja on käytännön raamattutunti, se pursuaa innoitusta ja rohkaisee jokaista lukijaa eri elämänvaiheissa ottamaan uskon askelia ja luottamaan Jumalan johdatukseen sekä huolenpitoon. Kovakantinen. 271 sivua.

TILAA OMASI WWW.KKJMK.NET

Kristillinen Kirja- ja Musiikkikustannus Oy
Meijeritie 14 - 34800 Virrat

03 475 3030 050 526 8398
www.kkjmk.net kirjakauppa@kkjmk.net

Tosimiehiä tapaamassa Valko-Venäjällä

Vuosia on kulunut siitä, kun ensi kerran Valko-Venäjälle matkustimme. Se tapahtui 1991. Siitä olenkin muistaakseni kertonut jo aikaisemmin, ainakin kirjoittanut niistä vaiheista. Viimeinen oli poikkeuksellinen sillä Valko-Venäjän ja Romanian matkan jälkeen oli mentävä sairaalaan ja olemuksestani poistettiin operoimalla ja myös muita lääketieteen menetelmiä käyttäen yhteensä 7,5 kg kuollutta verta. Tuo vaihe kesti 4 kk, ja se vei minut todella heikoksi. Enempää ei lääketieteen keinoilla noita tehdä, oli liian suuri riski yrittää ottaa loppuosaa hematoomasta leikkaamalla pois. En myöskään halunnut enää sitä riskiä ottaa. Ei se osa n. 1kg sieltä koskaan mihinkään katoa, oli kahden lääkärin lausunto asiasta, ja niin minut lähetettiin kotiin. Olin hyvin heikossa kunnossa. Kykenin nipin napin kävelemään joka toinen päivä postilaatikolle n. 110 m matka. Painoa oli pudonnut n. 30 kg. Punaverisoluja oli annettu n. 600 g. Muutaman päivän kuluttua uskova perhe naapurikunnasta kutsui heille, menimme, vaimo ajoi. Siellä kokoontui muutamia uskovia ja rukoilimme, eräs veli tuli takaapäin ja laske kätensä kylkeeni juuri tuohon luiden murtumakohtaan, mikä oli sisäisen vuodon aiheuttanut 10 kk aikaisemmin. Hän rukoili voimakkaasti ”puhuvan kielillä”. Mitään voimavaikutuksia en tuntenut, mutta käsitin, että muutos oli alkanut. Koska seuraavan päivän aikana ruumiinlämpö pomppi normaalisti lähes +40

°C ja takaisin ylös alas 2 tunnin sisällä ja sitten asetui normaalisti. Käsitin, että paraneminen oli alkanut. Kun olin vajaan kuukauden kuluttua kontrollissa, lääkäri totesi, että hematooma oli selvästi pienentynyt ja kun jälleen olin kontrollissa kuukautta myöhemmin, ei ultraäänitutkimuksellaakaan löydetty mitään, lisäksi hän otatti vielä röntgenkuvat sivulta ja edestä. Mitään ei kuitenkaan löytynyt ja hän kirjoitti raporttiin ”mitään ei ollut enää havaittavissa. ”Kiitos Herralle!” Tämä Valko-Venäjän matka siirtyi, näitten syiden vuoksi ja myös monien töiden, jotka piti saada määräaikaan tehdyksi. Yhteytimme Valko-Venäjälle ovat olleet varsin kiinteät kaikki nämä vuodet. Viimeisten 15 vuoden aikana on ollut lukemattomia avustusmatkoja, on viety rekkalasteittain kaikkea mitä jokapäiväisessä elämässä

tarvitaan, myös sairaalatarvikeita, kun Härmän sairaalaa ajettiin alas ja Seinäjoen keskussairaala korjattiin. Erityisesti on jäänyt mieleen suussa sairaalassa vierailumme. Ylilääkäri otti meidät vastaan ja vei työhuoneeseensa 9, missä tarjottiin teetä ja kahvia voileipien ja leivonnaisten kanssa. Siinä keskusteltiin sairaalan aineellisista tarpeista, mutta sitten ylilääkäri otti esille ”uuden Asian” jonka kaltaista ei aikaisemmin ole esiintynyt. Hän kertoi, että varakkaat äidit hylkivät lapsensa ja jättivät heidät synnytyksen jälkeen heille sairaalaan. He yrittävät löytää näille hyljetyille lapsille adoptiovanhemmat, mutta nytkin heillä on lastensairaalassa 5 hylättyä, joille he eivät ole vielä löytäneet adoptiovanhempia. Sitten tämä ylilääkäri sanoi yllättäen: ”Voisitko te tulla tuonne tapaamaan ja siunaamaan näitä lapsia?” Totakai me olimme siihen valmiit.

Kuljimme eri osastoilla ja laskimme kätemme näiden lasten päälle ja siunasimme heitä Jeesuksen nimessä. Kierroksella oli mukana myös ylilääkäri ja ylihoitaja. Kun siunauskierto hylättyjen lasten luona oli tehty, pyysi ylihoitaja varovasti vielä, että hoitohenkilökunta on kokoontunut erääseen suureen huoneeseen ja toivoo, että tulisimme sinne ja rukoilimme heidän kanssaan ja siunaisimme heitä. Tietenkin menimme ja rukoilimme heidän kanssaan. Ajattele, tämä kaikki maassa, josta sanotaan, että se on viimeinen kommunistimaa Euroopassa. Tämä tapahtui Valko-Venäjän suurimmassa lastensairaalassa. Miten meillä Suomessa, josta sanotaan, että on lähes 100 % kristitty maa/kansa? Lauantaina 30.9.2017 kävimme tervehtimässä veljeä, josta voidaan sanoa ”Tosimies” myöskin. Tämä veli asuu vaatimattomasti ja aikana, jolloin

oli mahdollista lunastaa asunto, jossa on asunut vuokralla tietyn määrän vuosia alhaisella hinnalla omaksi, mutta juuri tuolloin seurakunnalla oli rukoushuoneen rakentaminen menossa ja tuo veli pani siihen kaikkensa, työssä ja talouden hoitamisen, eikä voinut silloin tuota edullista lunastusoikeutta hyväkseen käyttä.

Aika meni, oli jo vapautuneiden huoneistojen hinnat hypähtäneet korkeuksiin, eikä seurakuntaa palvelevan veljen tuloilla asuntoa enää voinut lunastaa. Hän sai kuitenkin perintönä maapalstan, jossa oli ehkä 200 vuotta vanha hirsimökki ja lähes ½ hehtaaria maata. Se tuotti ja tuottaa ahkeralla työllä kaikkea mitä maa kasvaa, omenoista, päärynöistä ja luumuista perunoihin, juurikasveihin ja moninlaisiin maustekasveihin saakka, kananmunia ym. Ja sitten Herra muisti tätä veljeä ja toimitti ulkomailta hänelle rahat, joilla voi ostaa vuokra-asunnon omakseen. Tämä veli oli saanut erityisen lahjan toimia myös ulospäin hoitamalla asioita viranomaisten kanssa seurakuntien puolesta.

Kaksi vuotta sitten he esittelivät meille hankkimansa vanhan koulun ja kertoivat visiostaan tehdä siitä lastenkeskus erityisesti jo mainitsemiani orpolapsia varten. Saimme silloin sydämellemme, että meidän tulee toimittaa sitä varten kaikenlaisia heille tarvittavaa tavaraa ja aloimme kerätä huonekaluja,

ruokailuvälineitä ym. Niitä saimmekin, keneltäkään mitään pyytämättä, esimerkiksi tuo rakennus oli mitoitettu 60:lle lapselle, saimme heille uudet nykymateriaaliset patjat ja patjapussit juuri tuon määrän. Kuorma-auton pakkaamisessa tuli varmasti ennätys ahtaamisessa.

Veljet olivat purkaneet huonon rakennuksen tasakertaan ja tekivät höylähirrestä 2. kerroksen ja niin tuli kaikille yöpymistilat. Suunnittelija oli todella onnistunut.

Alakerrassa olivat huippuhienosti toteutetut keittiö, ruokailuhuone, saniteetitilat ja iso luentohuone. Minua hämmästytti erityisesti korkeatasoinen ja ammattitaitoisten rakennusmiesten viimeistelytaso, huippuluokkaa;

aivan erityismaininnan ansaitsee portaikko toiseen kerrokseen; se on huippuluokan taidonnäyte erään veljen puusepäntaidoista. Kun katselin kaikkea tätä, ihan murruiin todettessani, että Herra antoi meille mahdollisuuden olla mukana tässä työssä.

Sunnuntaina olimme Vilnassa, mikä on lääni pääkaupunki, seurakunnankokouksessa. Myös siellä pisti huomioon erityisesti rukoushuoneen rakennustyön hieno viimeistelytaso.

Tulkkia ei meillä tällä matkalla ollut lyhyen matka-ajan vuoksi. Siksi oli nyt toimittava vaatimattomalla saksankielen taidollani, mutta laulaa voi aina omalla äidinkielellä, ja se näytti ylittävän kielirajat. Sunnuntaina oli myös toisessa seurakunnassa Malodetsckwnessa iso tilaisuus, talo täynnä ja siellä sain jo rohkeutta kertoa edellisen vuoden kokemuksestani ja miten Herra teki sen, mitä lääkärit eivät ehkä uskaltaneet yrittää tehdä, kiitos siitä Herralle. Tulkkikin selviytyi mielestäni hyvin tehtävästään, hänelläkin se oli ensimmäinen kerta tulkata yleisön edessä saksasta venäjäksi. Seurakunnat elävät vakaasti Valko-Venäjällä, nytkin oli ollut tilaisuus, jossa 16 aikuista otti ”upotuksen” Jeesuksen nimeen.

Perheissä on paljon lapsia ja se näkyy ja kuuluu. Lapsikuorot toimivat ja 7-8 vuotiset puhuvat, lausuvat runoja, laulavat ja soittavat tottunein ottein käyttäen mikrofoneja. Myös valtion taholta tuetaan perheitä. Esim. kun perheeseen syntyy viides lapsi, saa perhe ilmaiseksi 3 huonetta ja keittiön kaupunkiasunnoksi.

Rajatulliin on tullut uudet nuoret ihmiset, jotka osaavat olla kohteliaita ja avuliaita ja myös kielitaitokin on lisääntynyt. On muitakin kieliä kuin venäjä tai englantia.

Kouluissa on alueittain kielet, englantia, saksa, ranska, espanja, italia 3-5 päivänä viikossa. Kielten oppimiseen on todella paneuduttu koulusysteemissä.

Yllättävää oli, että valuutan kurssi oli muuttunut melko rajusti. Edellisellä matkalla 1 euro oli 23000 ruplaa, nyt kurssi oli 2,3 ruplaa 1 euro.

Jorma Wilponen

Mitä jos hän olisi sinun lapsesi?

Tarjota lapselle tulevaisuuden toivo ja mahdollisuus kuulla Kristuksen rakkaudesta

www.gfa.fi

0500 506 194

Arvoisesi pyörä mittatilaustyönä.

CHEBICI

www.chebici.fi • p. 09 286 559
Vanha Yhdystie 2 • 04430 Järvenpää

Lukemista syksyyn: www.palamaailmalta.fi

Bangladeshin monet kasvot 20 €
40 kertomusta – 40 vuotta työtä
Elämää, työtä, juhlaa ja surua värikkäässä maassa kurjuuden ja kauneuden keskellä. Lähde nojatuolimatkalta Bangladeshiin! 265 s.

Muistakaa hänen ihmetyötään 20 €
Ebenezer-koti ensimmäiset 40 vuotta
Ebenezer-kodin asukkaiden kiehtovaa elämää vainoista Israeliin muuttoon ja yhteiseen vanhuuteen Haifassa. 257 s.

Fast & Furious 8

Käsikirjoitus: Chris Morgan
Ohjaus: Gary Gray
Pääosissa: Vin Diesel, Dwayne "The Rock" Johnson, Jason Statham, Michelle Rodriguez, Tyrese Gibson, Chris "Ludacris" Bridges, Nathalie Emmanuel, Elsa Pataky, Kurt Russell, Charlize Theron, Helen Mirren, Scott Eastwood.
Pituus: 2 h 16 min

Fast & Furious 8

Fast & Furious 8 on toimintaelokuvien kuningasliigaan nousseen elokuvasarjan uusin osa, joka ei säästele kierroksissa.

Maassa tuntuu vallitsevan rauha, kun vauhdikas tiimi viettää viimein tavallista arkea: Dom ja Letty nauttivat kuherruskuukaudestaan ja Brian ja Mia ovat jättäneet entisen elämän taakseen. Kaikki kuitenkin muuttuu, kun salaperäinen nainen (Oscar-voittaja Charlize Theron) viettelee Domin rikollisuuden ja petoksen pyörteisiin alamaailmaan, josta ei näytä olevan pakokeinoja.

Uhkarohkean eliittijoukon on matkattava niin Kuuban rannoille, New Yorkin kaduille kuin Barentsinmeren hyisille lakeuksillekin estääkseen vaarallista anarkistia syöksemästä maailmaa kaaokseen ja pelastaakseen miehen, joka teki heistä perheen.

Vin Dieselin ohella rooleihinsa ovat palanneet Dwayne "The Rock" Johnson, Jason Statham, Michelle Rodriguez, Tyrese Gibson, Chris "Ludacris" Bridges,

Nathalie Emmanuel, Elsa Pataky ja Kurt Russell. Theronin lisäksi näyttelijäkaartiin liittyvät Scott Eastwood ja Oscar-voittaja Helen Mirren. Elokuvan on ohjannut F. Gary Gray (Straight Outta Compton) ja tuottajiksi palaavat Neal H. Moritz, Michael Fottrell sekä Vin Diesel.

Tällä kahdeksannella osalla on aika vähän tekemistä niiden ensimmäisten Fast & Furious -elokuvien kanssa.

Mitä pidemmälle sarja ehtii, sitä utopistisemmiksi tarinat käyvät. Siinä missä alkuaikoina Vin Dieselin johtama porukka piti hauskaa kisaamalla ja kurvailemalla autoilla lähes henkeäsalpaavissa tilanteissa, nykyään varsinainen autoilla iloittelu on jäänyt taustalle ja James Bond-maiset erikoistehosteet vallanneet sijaa.

Perusajatus perheestä ja toistensa tukemisesta on säilynyt punaisena lankana, mutta muuten mopo on livennyt tekijöiden käsistä.

Kimmo Janas

The Rally

Käsikirjoitus: Rick ja Nettie Reyna
Ohjaus: Rick Reyna
Pääosissa: Kenneth Copeland, T-bone, Rick Reyna, Danny Martinez, Lyndsey Rae
Pituus: 1 h 45 min
Lisämateriaalia toisella DVD:llä.

The Rally

Mukavaa, että myös kristilliseltä pohjalta tehdään ns. jännäreitä. Ja kun kyseessä ovat jenkit, niin tietenkään kustannuksissakaan ei säästellä; kalustoa ja henkilökontua on riittävästi, että saadaan aikaan laadukasta jälkeä. No, ehkä käsikirjoitukseen olisi voinut tässä tapauksessa panostaa hieman enemmän, mutta hyvä näin.

Elokuvan nimi "Rally" ei nyt viittaa Latvalan ja kumppaneiden ajokisoihin vaan evankelointitapahtumaan.

Teksasilainen saarnamies Kenneth Copeland on tehnyt aikaisemmin muutaman lännenelokuvan, jossa hän sheriffi

Wichita Slimina ensin ampuu roistot hengiltä ja sitten rukoulee heidän sielujensa puolesta.

Tällä kertaa Copeland esittää eteläamerikkalaista mafiosoa, joka pitää hallussaan amerikkalaisen kaupungin alamaailmaa; on huumekauppaa, suojelurahoja, prostituutiota yms.

Elokuvan alussa Antonio Miguel Sarka Sr. tulee uskoon ja vetäytyy toiminnasta jättäen jatkoon Sarka Jr:n hoidettavaksi. Junioria näyttelee paremmin räppäripiireistä tunnettu T-bone.

Evankelista Rick Reynan ja hänen vaimonsa Nettien alkuperäistarinaan perustuva juoni kertoo kaupunkia hallitsevien gangstereiden ja periksiantamattoman pastorin taistelusta kaupunkilaisten sieluista.

Mukaan on saatu sivullisten ampumista, huumeenkoukussa kamppailevaa äitiä, raskaana olevaa teiniä, aviorikosta hautovaa liikemiestä, vanhempansa menettänyttä nuorta miestä ym. ym. Kaikkien elämät kuitenkin kietoutuvat Reynan järjestämän toritapahtuman ympärille – ja tietenkin anteeksiantavaan ja rakastavaan Jumalaan.

Toisella DVD:llä olevat ekstrat ovat myös varsin mielenkiintoisia; sieltä löytyy niin Kenneth Copelandin kuin Rick Reynankin puheenvuorot, haastatteluita punaiselta matolta, kulissien takaisia kohtauksia ja The Queens-yhtyeen esittämä musiikkivideo Finally Now.

Kimmo Janas

Kaikki israelilaiset tietävät Golanin alueella kultaisensäännön, pysy ajouralla tai tiellä koska alueella on runsaasti tutkimattomia miinakenttiä teiden varsilla.

On arvioitu, että pelkääntään Golanin kukkuloitten alueella on ainakin 2 000 miinakenttää peittäen alueelle satoja tuhansia panssari- ja henkilömiinoja.

Alueelle on suoritettu miinoituksia jo toisesta maailmansodasta lähtien brittien hallinnoidessa aluetta. Syyria miinoitti alueen Israelia vastaan ja kolmannen polven miinoituksen suoritti Israel Syyriaa vastaan. Osa alueen miinakartoista on kadonnut, ja osaa ei luovuteta sotatilan vuoksi esim. Israelille.

Molemmat osapuolet ovat miinoittaneet aluetta. Osa on asetettu armeijan tukikohtien läheisyyteen ja osa muualle. Varma sääntö on, että Israelin armeijan kaivamista miinakentistä on olemassa kartat, Syyrian miinoittamat kentät ovat sen sijaan arvoitus.

Maassa on myös runsaasti miinakenttälaitteita Jordaninlaaksossa ja Aravan alueella. Yhdysvaltain ulkoministeriö on arvioinut, että em. alueiden lisäksi myös Libanonin raja-alueella on miinoitus. He arvioivat kaiken kaikkiaan, että Israelia ympäröivillä raja-alueilla olisi arviolta 260 000 miinaa. Tämä on arvio, koska kukaan ei tarkkaa määrää pysty arvioimaan.

Israelin armeija IDF on pyrkinyt kartoittamaan miinakentät vuosittain, alueet on rajattu piikkilanka-aidoin ja merkitty miinavaaraa ilmoittavalla kyltillä hebreaksi ja arabiaksi.

Miinakentät ovat suuri riski siviileille ja myös karjatalouden harjoittajille, koska lehmät laukaisevat vieläkin vuosien jälkeen miinoja Golanin alueella. Sama ongelma on myös Syyrian puolella rajaa, YK-operaatio UNDOF:n alueella.

ISRAEL – maamiinojen maa

Golanin kukkulat ovat erittäin suosittua patikka-alue varsinkin keväällä lumien sulamisen jälkeen. Vaikka patikka-reitit on raivattu vapaaksi miinoista, silti miinaonnettomuuksia alueella sattuu siviileille. Kansalaisjärjestö Ladmeh and Gluster Munition Monitor, maamiinoja valvova järjestö kertoo, että 15 siviiliä loukaantui miina-onnettomuuksissa vuosina 1999-2015.

Miinaonnettomuuksia on sattunut Mt. Avitalla, jonka läheisyydessä sijaitsee Mt. Bental, sammunut tulivuori luonnonsuojelualueen läheisyydessä. Arviolta 1-2 ihmistä vammautuu Israelissa vieläkin vuosittain alueen miinaräjähdysonnettomuuksissa.

Armeijalla on ohjelmia, joilla tarkistetaan vuosittain miinakenttien varoituskylttien merkinnät ja aidat, varsinkin kentät, jotka rajautuvat siviiliasutusten viereen. Keväällä lumien sulaaessa suuri vaaratekijä, joka muuttaa miinakenttiä ovat tul-

lyrittäjä miinakenttien raivaustoimintaan mukaan. Armeija ei silloin hyväksynyt yritystä, eikä alueita voinut julistaa ”miinoista vapaaksi”. Raivaus vaatii myös paljon suunnitelmallisuutta ja budjetoitua rahaa vuosiksi eteenpäin.

Avidgor Kahalani, tankkipataljoonan vuoden 1973 silloinen komentaja, myöntää osan miinakentistä tarpeettomiksi. Mutta kertoo, että osalla Israelin miinakentistä on selvä tarkoitus hidastaa hyökkääjää, kunnes reservit ehtivät apuun. Hän mainitsee Mt. Avitalin tärkeiksi strategiseksi paikaksi 800 m Syyrian rajasta.

Maavoimien aiempi komentaja Yiftah Rontal, sanoo toivovansa päivää, jolloin Israel ei tarvitsisi miinoja Golanilla. Hän kertoo kuitenkin uskovansa, ettei se päivä ole vielä lähellä, vaan päinvastoin.

Israelin hallitus on perustanut INMAA (Israeli Mine Action Authority) vuonna 2011, vastuualueenaan raivata maa miinoista. Kesällä 2017 INMAA aloitti kolmevuotisen projektin raivata miinoja Golanin alueella. Asiaa kertoi Israelin parlamentissa Knessetissä varapuoustusministeri Eli Ben-Dahan.

”Suunnitteilla on raivata 700 hehtaarin alue miinakenttää tai aluetta, jota epäillään miinoitetuksi. Tämä on monivuotinen projekti viranomaisille”, Ben-Dahan toteaa. ”Tavoite on raivata vuodessa 150-200 hehtaaria, riippuen viranomaisten vuosittaisesta 27 miljoonan NIS:n budjetista. Vaikka tiedossa olevaa miinakenttää on 825 hehtaaria, silti on noin 9000 hehtaaria epäiltyä miinakenttä- aluetta pääosin avomaalla Golanin kukku-

vat, jotka saavat miinat ”ajelehtimaan” tai muuten liikkumaan maa-aineksen mukana. Tämä vaarantaa vuosittain patikoijien harrastuksia. Toinen riskiryhmä on alueen viljelijät, esim. druusit, joita on loukkaantunut miinaonnettomuuksissa Golanilla.

Vuonna 1999 valtion kontrolli raportti näki puutteita IDF:n miinakenttien tarkistuksissa, joita pitäisi suorittaa useammin, vuosittain. Ongelmana nähtiin tuolloin, että merkinnät siviilikarttoihin olivat olleet myös puutteellisia. Nyt asian tilaa on pyritty korjaamaan.

Mitä pitäisi sitten tehdä tarpeettomien miinojen poistamiseksi? Riippuu hyvin paljon keneltä asiaa kysytään. Golanin alueen tuolloinen pormestari vuonna 2010 Eli Malka totesikin: ”Jos alueella vieraillee vuosittain kolme miljoonaa ihmistä, on se maan kierretyin alue”. Samalla hän kritisoi IDF:n miinakenttien raivausten hitautta. Tuolloin alueelle tuli siviili-

loilla, Aravassa Israelin rajalla”, hän jatkaa.

Miinanraivaus on hidasta ja taloudellisesti kallista toteuttaa, ja siksi on kehitelty uusia ja jopa turvallisempia menetelmiä sen toteuttamiseen. Perinteinen tapa raivata, paikallistamisen jälkeen poistaminen tai esim. suomalaisten rauhanturvaajien mukana liikkunut Raisu-merkkinen raivausajoneuvo, joka tamppasi/hakkasi pyörivillä ketjuilla oletettua miinakenttää, räjäyttäen miinat.

Uusin tapa, jota on tutkimuksissa todettu, että miinojen kemikaalit reagoivat ympäristöön jättäen siihen ns. typpioksidisormenjäljen, joka ilmenee maaperän ja kasvillisuuden värien muutoksina. Israelilainen Geomine-yritys käyttää satelliitti- ja maakuvausta kaukoilmainsimenneen analysoimaan algoritmeja tunnistamaan ja tulkitsemaan muutokset ja paikallistaen samalla miinakentät.

Geomine-yhtiö kertoo voivansa erottaa 30 x 30 metrin miinakentän satelliittikuvilla ja neliömetrin lentokuvilla, lentokoneen tai ns. dronen avulla. Koneiden käyttö kuvauksiin ei vaaranna ihmishenkeä, aina niin vaarallisessa miinanraivaustyössä.

Yhtiö kertoo testanneensa niin Israelissa kuin Afrikassa, eli eri ilmastoissa, sekä geologisissa ympäristöissä. Kaiken tämän pohjalta yhtiö kertoo tehneensä ”miinakentän kemiallisen sormenjäljen mallin”.

Israelin armeija onkin kiinnostunut tekemään yhteistyötä yhtiön kanssa, onhan kymmenien miljoonien neliömetrien tutkimisen miinahaaravalla aikaa vievää ja vaarallista työtä.

Samansuuntaisia miinan maahan tekemä kasvullisia muutoksia tutkimuksissaan hyödyntää myös Jerusalemin hebrealainen yliopisto. Tutkimuksissa on löydetty tapa, millä kasvava bakteeri ja laser havaitsevat räjähtämätömät maamiinat.

Yliopiston kehittämällä menetelmällä rajattiin bakteeri pieneksi pisaroiksi, jotka hajotettiin testitentän ylle jossa oli todellisia maamiinoja kaivettuna. ”Käyttämällä laserpohjaista skannausta testialueelle, tutkijat pystyivät määrittelemään räjähteen sijain-

nin, läheisyyden hehkun/loistamisen perusteella. Nämä luovut ns. fluorisoiva-signaalin miinan sijainnin osoittaan”, kertoo professori Shimshon Belkin Alexander Silberman instituutista.

Koska maahan haudatut miinat vahingoittavat ja invalisoivat aina uhreja räjähtäessään, on keksittävä uusia menetelmiä estää nämä 15 000-20 000 tuhannen ihmisen vammautuminen tai kuoleminen vuosittain kaikkialla maailmassa.

Israel on jäsenenä tavanomaisia aseita käsittelevässä yleissopimuksessa, mutta ei ole allekirjoittanut 1997 Ottawan sopimusta. Israelin lausunnossa 2007 todetaan: ”vaikka Israel tukee humanitääristä tavoitetta yleissopimuksessa, se ei voi jättää huomioimatta erityisiä sotilaallisia ja puolustuksellisia tarpeita, eikä voi täysin sitoutua luopumaan jalkaväkimiinoista, koska ne ovat laillinen tapa puolustaa rajoja esimerkiksi terrorihyökkäykseltä”.

Lähtulevaisuudessa Israel tulee tarvitsemaan miljoonia NIS:ä miinanraivaustyöhön kuuden päivän sodan 1967 takaisin valtaamiin alueisiin. Nykytekniikka helpottaa tätä suurta ja myös vaarallista työtä Golanin alueella, Aravan-laaksossa ja Jordanian laaksossa.

Osa miinoista tulee jättää maahan puolustuksellisessa tarkoituksessa kuten IDF on todennut, mutta niistä on olemassa kartat, siviili uhrien välttämiseksi. Alueet tulee merkitä, myös siviilikarttoihin.

Mietitään miten miinanraivaus esim. Golanilla vapauttaa tuhansia hehtaareja maata viljelys- ja virkistyskäyttöön. Israelin pinta-alasta arvioidaan miinakenttien olevan reipas 1%:n luokkaa.

Lähteet:

- Tv7, ”Miinakenttien Israel”, esitetty 7.1.2012.
- Los Angeles Times: ”ISRAEL-Land of landmines”/February 8. 2010.
- The Jerusalem Post: ”Golan mine-clearing project to begin this summer”/17.3.2017.
- The Jerusalem Post: ”Keeping civilians away from 260,000 mines a tough task”/ by Mark Rezac, 02/08/2010.
- The Times of Israel: ”Glowing bacteria are used hunt landmines in Hebrew U study”/by Shoshanna Solomon, 12.4. 2017.

HHH
JARI HYTTI

ASIANAJOTOIMISTO

Keskustori 1, 33100 Tampere
puh.03-2730145, fax. 03-2730140,
E-mail: hytti@jarihytti.fi, Web: www.jarihytti.fi

KIHNIÖN APTEEKKI

ark. 9–17, la 9–13

Tilaa jo tänään!

Nopeavaikutteinen ICE GEL-kylmägeeli
kipua lieventävä suosikkituote nyt myös roll-on pakkauksessa!

Maanhantuonti:
Tabita products Oy | Vaasa | 06-3209 110 | www.engedi.fi

25 VUOTTA - AI

▶ Caravan 2017 -messujen kallein ajoneuvo, Concorde Liner Plus 1136, oli kokoluokaltaan ja hinnaltaan massiivinen. Mercedes-Benz Atego 1530 L -alustalle rakennetun mallin kokonaispaino on 15000 kg, ja se kätkee sisäänsä vaikkapa Fiat 500 -henkilöauton. Valtavan Concorde sisätilat ovat huippuvarustellun kodin luokkaa luksuskeittiöineen ja ulosvedettävien erkereineen. Uutuusmallin saa omakseen noin 500 000 eurolla.

Caravan 2017

Kimmo Janas

Lahden Messukeskuksessa 15.-17. syyskuuta järjestetyillä Caravan 2017 -messuilla nähtiin satoja ensi vuoden uutuusmalleja, joissa näkyi vahvasti tulevaisuuden trendit.

Toimintojen kännykkäohjattavuus on yksi merkittävä ominaisuus, joka on tänä päivänä jo yleistä uusissa matkailuajoneuvoissa. Tulevaisuudessa ala tähtää yhä vahvemmin digitaalisten toimintojen kehittämiseen niin ajoneuvojen käytön ja huoltopalveluiden kuin myös käyttäjien yhteydenpidon helpottamiseksi.

Omakotitalonkin hinnalla
Uuden matkailuauton yleisin hintahaitari on 55 000 - 75 000 euroa. Edullisemmat mallit ovat ensiostajien ja ajoneuvonsa vuokrakäyttöön hankkivien suosiossa. Pakettiauton koriin tehdyt pienemmät matkailuautot, joita kutsutaan retkeilyautoiksi, edustavat kaikkein halvinta hintaluokkaa. Uuden retkeilyauton hankkii jopa alle 40 000 eurolla. Messujen kallein matkailu-auto puolestaan maksoi liki puoli miljoonaa euroa.

▶ Bürstnerin Harmony Line edustaa edullisempää, mutta kuitenkin laadukasta matkailuautoluokkaa.

▼ Ducato 2,3 MJET:n pohjalle rakennettu Sunlight 600 on esimerkki varsin täydellisestä retkeilyautosta. Hinta lisävarusteineen 62.320 euroa.

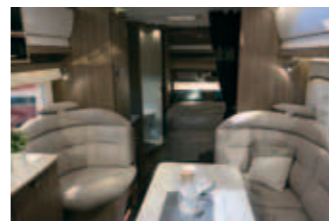

Uudet harrastajat mukaan

Caravan 2017 esitteli laajasti tulevan kauden uutuusmallistot sekä alan varusteet, tarvikkeet ja palvelut. Messujen Liikkuvaa vapautta -teema-alue sekä kattava ohjelmasisältö innostivat myös ensikertalaisia tutustumaan matkailuajoneuvojen monipuolisiin mahdollisuuksiin. Harrasteen monimuotoisuutta tuotiin tapahtumassa esille erilaisten käyttäjien omien matkatarinoiden muodossa.

Matkailuajoneuvonostalgiaa jo 10 vuotta

Vuoden 2007 Caravan-messuilla esiteltiin ensimmäistä kertaa suomalaista matkailuajoneuvohistoriaa. Tapahtumaan tuotiin näytille samoja vaunuja, joita oli ihailtu uutena neljä vuosikymmentä aiemmin Suomen

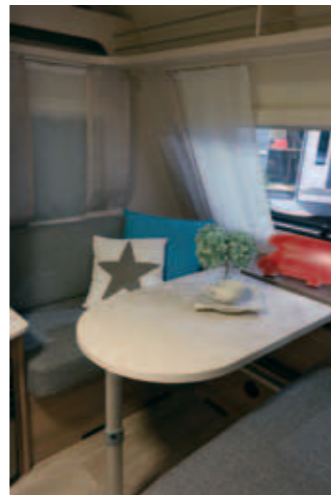

▶ Kaben huippuluokkaa vaunumatkailuun.

ensimmäisessä matkailuperävaununäyttelyssä Helsingissä. Messuilla toteutettu nostalgia-osasto herätti suurta kiinnostusta messuvieraiden keskuudessa ja historiallisia matkailuajoneuvokaunottaria on tästä lähtien

esitely Caravan-messuilla vuosittain. Tänä vuonna nostalgia-osastolla nähtiin muun muassa legendaarinen SMV 10 -munavaunu vuodelta 1963 vetoautonaan upea Chevrolet Impala Sports Coupé vm. 1964.

▼ C'Joy edustaa Dethleffin pienempää vaunuluokkaa, soveltuu vaikkapa eläkeläispariskunnan lomamatkailuun.

KUVAUKSET
(kaikki mahdolliset teollisuudesta hautajaisiin) yli 30v kokemuksella.

KASSATALON kuvapörssi
HYVINKÄÄ

PUH. (019) 439 470
WWW.KPFOTO.FI

Kasvata myyntiäsi!

Tarjoamme parempia tuloksia kokonaisvaltaisilla markkinoinnin ratkaisuilla

VARAA ILMAINEN KONSULTAATIO
0400 254 264 tai tommy.malmi@mediakolmio.fi

mediakolmio
markkinoinnin johtamistoimisto

Israel rukouskalenteri 2018
Rukoile rauhaa Jerusalemile. Israel-rukous siunaa Suomea! Rukousaihe tai Raamatun kohta joka päivälle vuoden 2018 loppuun asti. Mukana Israel-tietoa & juutalaiset ja kristilliset pääjuhlapäivät. Erityisaihe Israelin 70-vuotisjuhla. 32 sivua, koko seinälle ripustettuna 31x48 cm. 14 € + tk 2 €. Hyvä lahjaidea! Tilaa: www.sananjarunontuoksua.fi . Puh/tekst 050 5375065, jaakob.auli@gmail.com . Kysy ale-hintaista ANCJ rukouskonferenssimatkaa Israeliin 9.-23.9. (tai 9.-16.9. tai 16.-23.9.2018). Nuorisole alle 30 v: 300 € hinnasta pois! Aulin kirjat Katso totuutta silmiin ja Ainutkertainen matka ovat hyvät evankelioivat lahjat Jouluksi! Katso Sanan ja runon tuoksua TV7-ohjelma sunnuntaisin klo 19:15!

Christina-lehti

Tilaa vaimollesi **Christina-lehti**

(019) 668 135 tai www.christina-lehti.com

Media Missio ry

Esko Tienhaara

Sydänääniä osa 5

Jeesuksen ystävänä

Jouluna vietämme Jeesuksen syntymäjuhlaa, joka on jokavuotinen tarpeellinen muistutus hänen pelastavasta ilmestymisestään maan päälle. On aivan sama, onko Jeesus syntynyt syksyllä vai keväällä, pääasia on, että hän on syntynyt. Pidämme luonnollisena ja totena, että Jeesus on Jumalan Poika ja että Jumala lähetti hänet ihmiskunnan pelastajaksi. Siitä on tullut arkipäivän tieto, itsestänselvyyys, joka on lakanut puhuttelemasta meitä. Miksi? Ehkä siksi, että tunneimme nimen mutta emme henkilöä.

Ystävyys on toistensa läheistä tuntemista, siihen ei riitä pelkkä nimi. Meille sana - ystävä – on sana muiden joukossa emmekä ajattele siitä sen enempiä. Ystävä tavallisessa kielikäytössä tarkoittaa henkilöä, jonka kanssa viihdymme ilman suuria erimielisyyksiä. Ehkä ystävää kohtaan voi joskus olla vähän kriittinenkin, eikä ystävyys ole heti katkolla. Lähinnä ymmärretään ystävyys olevan lämmintä toveruutta ja myötäelämistä. Ystävyys ei ole toisen hyväksikäyttöä, mutta ei myöskään kieltäytymistä ystävänsä antamasta avusta.

Raamattu antaa ymmärtää, että ystäväksi kutsuttu on jottain paljon enemmän kuin se, että pidämme jostakin ihmisestä erityisesti. Tai, että viihdymme ja olemme mielellämme hänen seurassaan. Ystävyys tunnetaan sydämen tasolla. Todellinen

ystävä voi antaa henkensä toisen puolesta. Uskon sen olevan mahdollista myös ihmisten välisessä, todellisessa ystävydessä. Varmaan niin on monesti tapahtunutkin.

Jaakob sanoo kirjeessään, että joka tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen. Emme siis voi olla maailman ja Jumalan ystäviä. Vaikka Jumala rakasti maailmaa niin, että antoi ainoan poikansa, ettei yksikään joutuisi kadotukseen, me emme voi rakastaa maailmaa. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä, kirjoitti Johannes. Raamattu osoittaa, että ystävyys on sydämessä, josta se syrjäyttää kaiken ystävydelle vahingollisen.

Jeesus kutsui opetuslapsensa palveluasemasta ystävyiteensä. (Joh. 15:15). Hän oli avannut sydämensä opetuslapsilleen sanoen: -minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni. Jeesuksella ei ollut enää salaisuuksia opetuslapsiinsa nähden, ei edes taivaallinen Isä ollut enää kätöksä heiltä. Ehkä opetuslapset, jotka vielä siinä hetkessä olivat uudestisyntymättömiä, eivät käsittäneet mitä Jeesus heille antoi.

Usein mekin torjumme hänet epäuskollamme. Sielunvihollinen on saanut meidät uskomaan, että Jeesuksella on parempaakin tekemistä, kuin kuluttaa aikaansa kanssamme ja että hänellä on paljon kiireellisempiä tapauksia kuin me.

Meille on melkein mahdotonta pitää häntä niin inhimillisenä, kuin hän on. Kun hän kutsuu rukoilemaan, siis olemaan hänen kanssaan, emmekä mene, hän on surullinen, aivan kuin joku ystävämmä, jonka luokse lupamme mennä mutta emme menekään. Ystävyys syntyy yhteisistä kiinnostuksen ja harrastuksen aiheista. Ne vetävät heitä yhteen, koska kumpikin tuo siihen oman osuutensa. Se on sama myös Jeesuksen ystävydessä.

Jeesuksen ystävydessä on jotakin käsittämättömän luottamuksellista. Hän antoi nimensä opetuslasten käyttöön, että nämä voisivat pyytää hänen nimensä oman osuutensa. Se on sama myös Jeesuksen ystävydessä.

Tässä on huomattava, että Jeesus antoi rajattoman luottamuksensa ystävilleen – ei palvelijoilleen. Tämä on ystävien välinen salaisuus, joka ei ole tarkoitettu kaikkien kuultavaksi. Asiakkaille ja palvelijoille tästä ei kerrota, he käyttäisivät sitä väärin.

Jeesus sanoi: - En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Ystävien yhteys on ajatusten ja syvien sisäisten tunteiden vuorovaikutusta. Se on hengen yhteyttä, sydämen avaamista ja salaisuuksien kertomista toisen toisilleen. Ne eivät ole aina konkreettisia asioita, vaan sydä-

men lyöntejä, joista virtaa lepo ja rauha elämäämmä. Ystävyteen kuuluu ehdoton luottamus toinen toisiinsa ja toisensa tapaminen mahdollisimman usein. Opetelkaamme sen tähden "tuhlaamaan kallista aikaamme" parhaan Ystävämmä kanssa.

Jeesus sanoi myös, että jos joku janoaa tulkoon hänen tykönsä ja juokoon, ja joka uskoo Jeesukseen, hänen sydäimestään on juokseva elävän veden virrat. Eli hän siis yhdistää ystävänsä suoraan Elämän lähteeseen – Isään. Kuitenkin ihmissydämissä oleva paatumus ja epäusko kieltävät usein tämän yhteyden. Siksi antakaamme Pyhän Hengen repiä pois istutukset, joita Jumala ei ole istuttanut.

Ystävät pitävät yhteyttä toisiinsa. Rukous on suhde Jeesuksen kanssa ja usein se alkaa siitä, että hän ottaa meihin yhteyttä. Jos emme joskus jaksaa olla rukouksessa, se on hyvä kertoa Jeesukselle, hän kyllä odottaa. Hän ei jätä ystävänsä, jos tämä on väsynyt, vaan auttaa löytämään levon ja rauhan. Toisinaan me otamme yhteyttä häneen. Jeesus ei tarvitse luetteloa siitä, mitä me tarvitsemme, hän tietää ne. Hän halajaa elävää suhdetta sinuun ja minuun. Joskus siinä on sanoja, joskus ei. Hän sanoi opetuslapsilleen ja sanoo tänään meillekin: "Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää." Mark. 6:31. Emme ole palkattuja palvelijoina, emmekä vain asiakkaita, vaan sydänystäviä Jeesuksen kanssa.

Tosimies lukee

IHMETEKOJA MUISTELLEN

Ajatus vanhainkodin perustamisesta juutalaisvanhuksille Israeliin syntyi esirukkoilijalle ja perheenäidille norjalaisessa pikkukaupungissa. Haifassa toimivan Ebenezer-kodin juuret ja syntyhistoria liittyvätkin keskeisesti Norjan Israel-lähetysten toimintaan. Pastori Magne Solheimia voidaan pitää kodin todellisena isänä, joka oli koko hankkeen alullepanija. Yhdessä vaimonsa Cilgian ja sisar Olga Olaussenin kanssa vaikuttivat voimakkaasti kodin alkuvaiheissa.

Myös suomalaisilla on ollut merkittävä rooli Ebenezer-kodin historiassa, vuoteen 1995 asti kaikki kodin johtajat olivat suomalaisia ja Suomen Lähetysseuran lähettämiä. 1995-2002 Norjan Israel-lähetys oli vastuussa johtajan lähettämisestä vanhainkotiin. Vuoden 2002 jälkeen kodista tuli israelilainen toimija, jolla on paikallinen johtaja.

Vanhainkodin 40-vuotishistoriikki julkaistiin englanniksi huhtikuussa 2016, ja nyt uskonpuhdistuksen julkavuonna 2017 Lähetysjärjestö Kylväjä, joka liittyi Ebenezer-kodin työttöyteen 2014, on julkaissut kirjan suomeksi. Suomenkielisen version kääntäjänä ja toimittajana on toiminut Ulla-Maija Saari-lahti Pirkko Saidin ja Anna-Liisa Viidan avustuksella.

Kirja jakautuu kahteen osaan. Aluksi kerrotaan näystä kodin takana, muistellaan syntyhistoriaa

Hilary Falk, Helene Johansson, Vibeke Lukatz, Ulla-Maija Saari-lahti ja Pirkko Said

Muistakaa Hänen ihmetöitään Ebenezer-koti – ensimmäiset 40 vuotta Lähetysyhdistys Kylväjä, 2017

ja esitetään Ebenezer-kodin tulevaisuuden näkymiä. Toisessa osassa pääsevät ääneen kodin asukkaat. Päähenkilöt edustavat noin kolmesta niistä liki 150 asukkaasta, joita koti on palvelut vuoden 1976 jälkeen.

Lähi-idän nykyistä poliittista ei selvitellä kirjassa tarkemmin, vaan on pitäydytty Ebenezer-kodin asukkaiden elämäntarinoihin ja niiden taustatekijöihin. Esimerkiksi nimeä Palestiina käytetään ainoastaan viittaamaan turkkilaiseen ottomaanien hallintoon vuosina 1516-1918, jota seurasi brittihallinto ja Palestiinan mandaattialue vuodesta 1920 alkaen aina 14.5.1948 saakka, jolloin Israelin valtio syntyi.

Ebenezer-kodin asukkaita näyttää yhdistävän yhteisen uskon lisäksi kärsimys eri muodoissaan, takana on niin holokausti, kommunismin sortotoimet kuin Israelin itsenäisyyssotakin. Kirjan tarkoituksena on muistaa, mitä Jumala on tehnyt näiden juutalaisten ja ei-juutalaisten, monia eri kieliä puhuvien asukkaiden elämässä.

TIKKU SILMÄSSÄ

Patmos Lähetysääitiön tuote-toimitusjohtaja, tuottelijaksi krittity toimittaja Pasi Turunen on jälleen puristanut myllystään uuden ja varsin ajankohtaisen ojuksen.

"Israel – Jumalan silmäterä, maailman silmätikkä" tarkastelee Israelin olemassaoloa nimensäkin mukaisesti kahdesta eri näkökulmasta, niin hengellisestä kuin maallisestakin. Eikä tuo hengellisenkään tarkastelu on ole mitään Raamatulla päähän hakkaamista vaan Turuselle tuttua hyvin analyttistä tutkimista, vieläkö Jumalan lupaukset Israelin kansalle ovat voimassa.

Turunen toteaa kirjassaan, että vaikka hän on historian valossa täysin vakuuttunut Israelilla olevan kiistaton moraalinen ja historiallinen oikeutus olemassa oloonsa, hän uskoo myös, että sen kansalaisilla on myös Juma-

Pasi Turunen
Israel – Jumalan silmäterä, maailman silmätikkä
Kuva ja sana, 2017

lan heidän esi-isilleen antamiin lupauksiin perustuva oikeus asua maassaan.

Kirjan alkuosan mediakriittinen näkökulma antaa lukijalle ymmärrystä, millä tavoin ja miksi Israelia koskeva uutisointi niin usein on kielteisesti väritynyttä ja jopa puutteellista. Tapahtumien todelliset syy-seuraussuhteet häviävät helposti väärästelevän uutisoinnin ja esimerkiksi valheellisten valokuvamanipulaatioiden taakse.

Ensi vuonna 70 vuotta täyttävä valtio on jatkuvasti suurenuslasin alla mediassa. Koko olemassaolonsa ajan Israel on joutunut puolustamaan oikeutusta olemassaololleen niin taistelukentillä kuin kansainvälisillä foorumeilla.

Kirjan loppusanoissa Pasi Turunen vastaa monia kristittyjäkin askarruttavaan kysymykseen, "Miksi siunata Israelia?" Hän painottaa, että kristityn pitäisi siunaamisessaan pyrkiä vilpittömästi hyvään ja tosiasioihin perustuvaan tukeen. Tämä tuki voi merkitä esimerkiksi esirukousta Israelin kansan puolesta, matkoja Israeliin ja vaikkapa Israelia tukevien tapahtumien järjestämistä ja oikean tietouden levittämistä.

"Mutta Israelin siunaaminen ei silti saa merkitä arabien ja pales-

tiinalaisten vihaamista", Turunen huomauttaa. "Jumala rakastaa kaikkia kansoja, samoin tulisi kristittyjenkin."

Pasi Turusen uutuuskirja on ehdottomasti lukemisen arvoinen kirja, katsoitpa sitten Israelia Raamatun valossa tai olet pelkäätkään kiinnostunut Lähi-Idän tilanteesta.

Kimmo Janas

ÄIJÄT SYÖMÄÄN

Television tuttu kokki Janne Pekkala koki tyytymättömyyttä oman jaksamisensa kanssa ja päätti etsiä muutosta asiaan liikkunnan ja terveellisemmän ruokailun kautta. Hän kertoo päiväkirjan muodossa kokemuksiaan tässä muutospöressä tunnustaan avoimesti myöskin tappioita tällä uudella linjallaan.

Kirjan ulkoasu tekee jo äijämies vaikutuksen ja kautta teoksen Pekkalan linja on kepeä ja humoristinen. Tosimiehen ei ole kuitenkaan syytä pelätä, ettei kirjan reseptiosastolta löytyisi "miehekkäitä" ruokavaihtoehtoja kuten esimerkiksi: Pulled Pork tai beef tai piimään marinoidut karitsan kyljykset.

Janne Pekkala
Äijäruokaa
Syömällä hyvä olo
Ruokakirja MIEHILLE
Fitra, 2017

Pekkala sai avukseen omaan kuntoremonttiin personal trainer Toni Väyrysen, joka itsekin oli aikanaan tuskastunut omaan jaksamiseensa ja ravintoasioihin tutustuttuaan perinpohjaisesti on alkanut opettaa myös muita tällä ▶

Nissan Micra uudistui – ja ihan aikuisten oikeesti

Kimmo Janas

Nissan Micran ensimmäinen sukupolvi rantautui Suomeen 1980-luvulla, ja siitä lähtien tuota pikkuautoa on myyty meillä runsaat 40 000 kappaletta.

Kun koeajoiimme Nissan Micran toistakymmentä vuotta sitten, moni lukija koki myötähäpeää puolestamme. Pyöreät – hellyttävät? – muodot tekivät autosta korkean ja kapean, eikä Micra muutenkaan vastannut silloin mielikuvaa näppärästä menopelistä.

Mutta kun nyt kesän lopulla

▼ Sisätilat ovat jopa yllättävän tyylikkäävät tämän kokoluokan menopeliin.

otimme ajoon uusimman, viidennen sukupolven Micran, vaikutelma on täysin toinen.

Eurooppalaiseen makuun

Uusi muotoilu on todella silmiä hivelevä. Pyöreät muodot ovat vaihtuneet särmikkäänmiiksi, auto on pidentynyt, leventynyt ja madaltunut edelliseen sukupolveen verrattuna. Todellinen herkkupala. Ja kun meillä kehiteltävänä olevan Micran väri on vielä personoitu Energy Orange –metallivärillä, on lopputulos napakymppi. Siitä

osoituksena ovat myös lukuisat kadunvarsilta luodut ihailevat katseet.

Yksi syy tähän hyvään ulkonäköön on, että Nissan halusi suunnitella tämän uusimman sukupolven Micran juuri tänne eurooppalaisille markkinoille, jotka ovatkin B-segmentin suurin markkina-alue. Nissan otti asiakastutkimustensa tulokset vakavasti ja teki Micrasta entistä menevämmän näköisen ja joka osa-alueella entistä laadukkaamman.

Ja kun sisään istahtaa, kokonaisvaikutelma laadukkuudesta säilyy ennallaan. Myös sisätiloja on ehostettu tuolla energisellä

▲ ▶ Muotoilun särmäkyys antaa autolle mukavan ilmeen.

oranssilla.

Kaikki namiskuukkelit ovat sopivilla kohdilla ja niitä on helppo käyttää. Mittaristo, ohjauspyörä ja multimediajärjestelmä ovat tuttuja Nissanin isommista malleista.

Sisätilojen materiaaleihin ja viimeistelyyn on selvästi panostettu. Suurin osa näkyvistä pinoista on pehmeitä materiaaleja.

Tilaa on sopivasti isommillekin tosimehille, tosin takapenkillä laskeva kattolinja hieman supistaa pääntilaa.

Jos puutteita etsitään, niin ristiselän tukea olisin kaivannut lisää. Ainakin pidemmällä jatkamalla selkä alkoi puuttua.

▲ Takaovien kahvat on piilotettu mukavasti ikkunapilariin.

Nissan Micra IG-T 90 Tekna

Sylinteritilavuus: 899 cm³
Teho: 90 hv (66 kW) / 5500 rpm
Vääntö: 140 Nm / 2250 rpm
Kiihtyvyys 0-100 km/h: 12,1 s
Huippunopeus: 175 km/h
Yhd.kulutus: 4,6 l/100 km
CO₂ päästöt: 104 g/km
Kokonaishinta: 21 632,94 euroa.

◀ 90-heppainen, 0,9-litrainen turbo-ajoneuvo jättää Micraa ihan mukavasti, kunhan muistaa painaa kenkää lattiaan.

▲ Tavaratilaa löytyy perusasennossa 300 litraa eli ihan mukavasti viikonlopun ostoksille.

Muista käskyttää

Mutta sitten käynnistys ja tien päälle.

Ajettavuus on varsin miellyttävä, ohjaus on tarkka ja alusta mukavan jämää. Autoa on helppo pyöritellä niin kaupunki- liikenteessä kuin mutkateilläkin. Viisiportainen manuaalilaatikko pelittää nätisti. Useimmissa nykyautoissa on jo kuusi vaihdetta, joten välillä hapuilin vaistomaisesti sitä seuraavaa pykälää, mutta tietenkin turhaan...

0,9 litran moottorikin vetää yllättävän hyvin, joskin 90 hevosvoimaa on tänä päivänä hieman alikanttiin mitoitettu. Micra kulkee, kun muistaa käskyttää konehuonetta tarpeeksi. Parhaimmillaan Micra on maantieajossa, jossa meno on tasanopeuksista. Oikeastaan ongelma on ainoastaan liikkeellelähtö, jolloin moottorin heikko alavääntö tulee esille.

Keskikulutus Espoo-Kolho-Espoo välillä oli 7 litran pinnassa eli aivan en päässyt tehtaan ilmoittamaan alle viiteen litraan. Yksi syy tietenkin turhan raskas töppönen kaasupolkimella.

Kaiken kaikkiaan erittäin positiivinen kokemus, niin visuaalisesti kuin ajokokemuksena. Hyvä Nissan!

Raimo Peräkylä Oy
MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

HOIDA MM. TILAUSTASI KOSKEVAT ASIAT KÄTEVÄSTI NETISSÄ! www.tosimies-lehti.fi

facebook.com/tosimieslehti

youtube.com/tosimieslehti

NYT MYÖS FACEBOOKISSA & YOUTUBESSA

Kaupasta
voit käydä
tilaamassa
välittämämme
kirjat ym. tuotteet.

Lehden tilaus ja
osoitteenmuutos
käy kätevästi omissa
osiossaan.

Palaute-osiossa
voit antaa palautetta tai
lehtijuttuideoita.

Myös vanhempiin
numeroihin voit tutustua
pdf-muodossa.

